



မိုးကုတ်ပိဋကတ်တိုက်ကျောင်းတော်
အလှူရေစက်ချအခမ်းအနား
အထိမ်းအမှတ်

၁-၁-၂၀၀၅

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟောကြားတော်မူသော

ပါရမီရှိမရှိ ရွေးမနေပါနဲ့

ကျေးဇူးတော်ရှင်အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
မန္တလေးမြို့၌ ဟောကြားတော်မူသောတရားတော်
ပါရမီရှိ မရှိ ရွေးမနေပါနဲ့
ဟောကြားသည့်နေ့ (၂၀-၃-၅၉)

ဒကာ ဒကာမတွေကို တရားဟောတဲ့အခါမှာလည်း
တရားဟောတဲ့ ဘုန်းကြီးက ဒကာ ဒကာမတွေ သန္တာန်မှာ
ယခုဖြစ်နေတဲ့ ဖြစ်စဉ်ကို ဟောရမယ်၊ တရားဟောတဲ့ ဆရာတော်
ဘုရားက အလုံးစုံအကုန် ယခု ဒကာ ဒကာမတွေ သန္တာန်၌
ယခုဖြစ်နေတဲ့ ဖြစ်စဉ်ကို ဟောရမယ်၊ (၁) နံပါတ်တရားက
ဘယ်လိုဟောရမှာတုံးလို့ မေးလို့ရှိရင်ဖြင့် ယခု ဒကာ ဒကာမ
တွေ သန္တာန်၌ ဖြစ်နေတဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အတိုင်း ဖြစ်နေတဲ့
ယခုပေါ်ဆဲ ဝိညာဏ် အစရှိသည်ဖြင့် စက္ခုဝိညာဏ် ဖြစ်လာ

တယ်၊ ဖဿဖြစ်လာတယ်၊ ဝေဒနာဖြစ်လာတယ်၊ တဏှာ
ဖြစ်လာတယ်၊ ကံဖြစ်လာတယ်၊ အဲဒီဖြစ်စဉ်တွေကို ကြည့်ပြီး
ဒကာ ဒကာမတွေ ဟောရမယ် . . . (တင်ပါဘုရား)။

လက်ရှိဖြစ်စဉ်ကြည့်ဟောရမယ်

ဦးခင်မောင်ရေ လက်ရှိဖြစ်စဉ်ကြည့်ဟောရမယ် . . .
(မှန်လှပါဘုရား)၊ ဦးဘတင် ဘာကြည့်ဟောရမတုံး . . . (လက်ရှိ
ဖြစ်စဉ် ကြည့်ဟောရမှာပါဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ အဲဒီလိုလက်ရှိဖြစ်စဉ်ကို ဒကာ ဒကာမတွေ
ကလည်း ကိုယ့်သန္တာန်ဖြစ်စဉ်ကို ကြည့်ထားရမယ် . . . (မှန်လှ
ပါဘုရား)၊ ကြည့်ပြီး ဒကာ ဒကာမတွေက လက်ရှိဖြစ်စဉ် ဟောတဲ့
ဆရာတော် သမားတော်တွေက ဟောတဲ့အခါမှာ အဲဒီ လက်ရှိ
ဖြစ်စဉ်ကို မုန်းအောင် ဟောနိုင်ဖို့ မလိုချင်အောင် ဟောနိုင်ဖို့၊
ဆုံးအောင်ဟောနိုင်မှ ဓမ္မကထိက၊ ဖြစ်တယ်။

လက်ရှိဖြစ်စဉ်ကို မုန်းအောင် ဟောနိုင်ဖို့ အရေးကြီး
တယ်နော် . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ မုန်းအောင် ဟောနိုင်ဖို့ မလိုချင်
အောင် ဟောနိုင်ဖို့ ဆုံးအောင် ဟောနိုင်ဖို့ ဤသုံးချက်ပေါ့ဗျာ
. . . (မှန်လှပါဘုရား)။

မုန်းအောင်၊ မလိုချင်အောင်၊ ချုပ်အောင် ဒီလိုဟောလို့
ဒကာ ဒကာမတွေ သန္တာန် ကိုယ့်ဖြစ်နေတဲ့ တရားတစ်ခုခုကို

မုန်းအောင်၊ မလိုချင်အောင် ချုပ်အောင်ဟောနိုင်တဲ့ ဓမ္မကထိက မှတဲ့ ဒါ တရားဟောတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လို့ဆိုပါ . . . (တင်ပါဘုရား)။

ဒကာ ဒကာမတွေ သန္တာန်၌ ယခု ပစ္စုပ္ပန် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပေါ်ဗျာ သဘောကျပလား . . . (ကျပါပြီဘုရား)၊ မရှိတာ ဟောနေလို့လည်း အလကားဖြစ်နေမှာကို အခုဖြစ်နေတဲ့ ဒကာ ဒကာမ တွေက တရားနာတဲ့ စိတ်ဖြစ်တယ်လို့ မဆိုနိုင်ဘူးလား . . . (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒီလိုဟောနိုင်မှ ဓမ္မကထိက

တရားနာတဲ့ စိတ်ကလေးဖြစ်နေတယ် အဲ့ဒီစိတ်ကလေး ကိုပဲ တရားနာတဲ့ စိတ်နောက်ကနေပြီးသကာလ ဖဿဝေဒနာ တွေ လိုက်မယ် ဒီနောက်ကနေပြီး သကာလ ကုသိုလ်တွေလည်း လိုက်မှာပဲ အဲ့ဒီတိုယ့်သန္တာန်ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ အစစိတ်ကစပြီး တစ်ခုခုကို မုန်းအောင် မလိုချင်အောင် ဆုံးအောင် ဒီလိုဟော နိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှ ဘုရားက ဓမ္မကထိကလို့ မှတ်ပါ။ ဓမ္မကထိက ဆိုတာ ရိပ်မိကြပလား . . . (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ သန္တာန်ပေါ်နေတဲ့ စိတ်တစ်လုံးကို ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်တစ်ခုကို မုန်းအောင် မလိုချင်အောင် ဆုံးအောင် ဟောနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှ ဓမ္မကထိက . . . (တင်ပါဘုရား)၊ ရှင်းပလား . . . (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒကာ ဒကာမတွေ သန္တာန်မှာ တရားလေးတစ်ခု ပေါ်လာတယ် ဒါက လက်ရှိတရားလေး . . . (မှန်လှပါ)။ ဟောမည့် ပုဂ္ဂိုလ်က ဘယ်သတ္တိနဲ့ ပြည့်စုံရမလဲလို့ မေးလို့ရှိရင် ဒီတရား လေးတစ်ခုကို မုန်းအောင် မလိုချင်အောင် ဆုံးအောင် ဒီလို ဟောတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဘာဆိုကြမတုံး . . . (ဓမ္မကထိက ပါဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါ - ဘုန်းကြီးဘက်က အင်္ဂါပေါ့ဗျာ - ဘုန်းကြီးကဖြင့် ဒီအတိုင်းကို ပြောမှ ဓမ္မကထိက အစစ်ဖြစ်မယ် . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ ဦးခင်မောင်ရေ ဘယ်နှချက်ပါလိမ့် . . . (သုံးချက်ပါဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ သန္တာန်ပေါ်နေတဲ့ တရားလေး တစ်ခုကို ဘာလုပ်ရမယ် . . . (မုန်းအောင် မလိုချင်အောင် ဆုံးအောင် ဟောရမှာပါဘုရား)၊ ဟောနိုင်မှသာလျှင် ဓမ္မကထိက အစစ်လို့ ဒကာ ဒကာမတွေက မှတ်ကြ သဘောကျပလား . . . (ကျပါပြီ ဘုရား)။

တရားနာမယ်ဆိုရင် မဟောပါနဲ့ ကျင့်မယ်ဆိုရင် ဟောပါ

ဒကာ ဒကာမတွေကလည်း တရားနာမယ်လို့ ဆိုရင် မဟောနဲ့ ကျင့်မယ်လို့ဆိုရင်ဟောပါ။ ဒကာ ဒကာမတွေကလည်း

ကျင့်ချင်လို့နာတဲ့ တရားမျိုးမှ သူ့ဟာက ဟောရမှာ . . .
(မှန်လှပါဘုရား) ရိပ်မိပလား . . . (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဘယ်လိုတရားမျိုးပါလိမ့် . . . (ကျင့်ချင်လို့နာတဲ့
တရားမျိုး ဟောရမှာဘုရား)၊ နာကောင်းလို့ နာတဲ့တရား
မလာခဲ့နဲ့ ဘုရား အလိုကျကနော် . . . (မှန်လှဘုရား)၊ ကျင့်ချင်လို့
နာတဲ့တရားလို့ ခင်ဗျားတို့စိတ်ထဲကလည်း မှတ်ရမယ် . . .
(မှန်လှပါဘုရား) သဘောကျပလား . . . (ကျပါပြီဘုရား)။

ဘယ်လိုလုပ်နာကြရမတုံး . . . (ကျင့်ချင်လို့ နာရမှာပါ
ဘုရား)၊ အခုချက်ချင်း ကျင့်ကျင့်၊ အခုဖြင့် မှတ်နေဦးမယ်
နောက်မှ ကျင့်မယ်လို့ ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိ ဒါ ကျင့်ချင်လို့ နာတဲ့
တရားဖြစ်တာပဲ . . . (မှန်လှပါဘုရား)။

အဲဒီ ကျင့်တဲ့အခါမှာလည်းတဲ့ ဒကာ ဒကာမတို့
ကျင့်ချင်လို့ နာတဲ့တရားမှာလည်း ကျင့်တဲ့အခါမှာ ခင်ဗျားတို့
သန္တာန်ဖြစ်တဲ့ တရားလေးတစ်ခုတည်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တည်းက
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် (၁၂) ပါးရှိတယ် အဲဒီတစ်ခုတည်းကို ဒကာ ဒကာမ
တွေ ကျင့်တဲ့အခါကျတော့ ဘယ်လိုကျင့်ရမတုံးလို့ မေးလို့
ရှိရင်ဖြင့် ဒီတရားလေးတစ်ခုကိုပင်လျှင် မုန်းအောင် ဟုတ်လား
မလိုချင်အောင် ဆုံးအောင် ဒီလိုကျင့်လို့ရှိရင်ဖြင့်တဲ့ အဲဒါ ဒကာ
ဒကာမတွေဘက်ကလည်း အကျင့်မှန်ပဲ . . . (မှန်ပါဘုရား)။

အကျင့်မှန်လို့မှတ်

ဒကာ ဒကာမတွေ အကျင့်မှန်ကလည်း တရားလေး တစ်ခု လက်ကိုင်ထားပါ ဦးခင်မောင်ရ . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ အဲဒါလေးကို မုန်းအောင်ကျင့် မလိုချင်အောင်ကျင့် ဆုံးအောင် ကျင့်ခဲ့သော် ကျင့်တဲ့လူဘက်ကလည်း အကျင့်မှန်လို့ မှတ်ပါ . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ ရှင်းပလား . . . (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

တရားတစ်ခုတည်းနော် . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ များများ မကိုင်ရဘူး ဒကာ ဒကာမတို့ အနိစ္စတစ်ချက်၊ ဒုက္ခတစ်ချက် စိတ်မနေရဘူး၊ အနတ္တတစ်ချက် စိတ်မနေရဘူး၊ မရဏံနုဿတိ လည်း စိတ်နေဖို့မလိုပါဘူး၊ တစ်ခုခုကို မြဲပြီးလုပ်ရမှာ အကျင့် စခန်းဆိုတာက ရှင်းကြပလား . . . (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီဒါဖြင့် အဲဒီလိုဟောတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း ဒီတရားကို မုန်းအောင် မလိုချင်အောင် ဆုံးအောင် ဟောရမယ် ကျင့်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း တရားလေးတစ်လုံးကို မုန်းအောင် မလိုချင်အောင် ဆုံးအောင် ကျင့်လိုက် အဲဒီလို ကျင့်လို့ရှိရင် ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကိုတဲ့ ငါဘုရားက ဟောတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ နာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ အလွန်ညီညွတ်တယ်။

ဒီဘဝနိဗ္ဗာန်ရမည့်ပုဂ္ဂိုလ်

ထိုကဲ့သို့ ညီညွတ်သည်ဖြစ်လေသောကြောင့် ဒိဌဓမ္မ

နိဗ္ဗာန် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ရမယ်ကွတဲ့ ယခုဘဝနိဗ္ဗာန်ရမည့်ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ရမယ်တဲ့ . . . (မှန်ပါဘုရား)၊ ဒီလိုညီညွတ်ကြလို့ရှိရင် ရိပ်မိ ပလား. . . (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဦးခင်မောင် ဒါကလည်း သူ့နေရာနဲ့သူ အရေး ကြီးတယ်ပေါ့ဗျာ . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ မကြီးဘူးလားကဲ. . . (ကြီးပါတယ်ဘုရား) ဟောတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း တစ်လုံးကို ဘယ်လိုဟောနိုင်ရမတုံး . . . (မုန်းအောင်၊ မလိုချင်အောင်၊ ဆုံးအောင် ဟောရမှာပါဘုရား)။

ကျင့်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း ကိုယ်ရထားတဲ့ တရားလေး တစ်လုံးကို ဘယ်လိုကျင့်ရမတုံး . . . (မုန်းအောင်၊ မလိုချင် အောင်၊ ဆုံးအောင်ကျင့်ရမှာပါဘုရား)၊ ဆုံးအောင်ကျင့်ရမယ် သူကလည်း ဟုတ်လား။

အဲဒီကဲ့သို့ ဆရာဒကာ ညီညွတ်ကြပြီဆိုမှဖြင့် ဘုရားက ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ချက်ချတုံး၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာန်ရမည့်ပုဂ္ဂိုလ်လို့ ဘုရားက ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်တယ်၊ ဘာမှ တိဟိတ်၊ ဒွိဟိတ်ရွေးမနေနဲ့ . . . (မှန်လှပါဘုရား)။

ပါရမီရှိမရှိ၊ ရွေးမနေနဲ့

တိဟိတ်၊ ဒွိဟိတ်ရွေးမနေနဲ့၊ ငါ့ ပါရမီရှိမရှိ ရွေးမနေနဲ့တဲ့ ဒါ သံယုတ်ပါဠိတော်လို့ မှတ်ရမယ်၊ သံယုတ်ပါဠိတော်လို့

မှတ်ရမယ် ပါရမီတွေဘာတွေ ဒကာ ဒကာမတွေ ချေးထူမနေပါနဲ့၊ သူများပြောသံကြားတွေနဲ့ လမ်းဆုံးမနေပါနဲ့ သဘောကျပလား . . . (ကျပါပြီဘုရား)။

ဘုန်းကြီးဘက်က အင်္ဂါက သုံးပါးပေါ့ဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့ ဘက်ကလည်း . . . (သုံးပါးပါဘုရား)၊ သုံးပါးတဲ့၊ အဲဒီသုံးပါးစီ ညီလို့ရှိရင် ဘုရားက အဟောဆရာနဲ့ အနာအကျင့်ဆရာ၊ အဟောဆရာနဲ့ အကျင့်တပည့် ညီညွတ်ပြီဆိုမှဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီဘဝနိဗ္ဗာန်ရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်လို့ ငါဘုရားက ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်တယ် . . . (မှန်လှပါဘုရား)။

ပါရမီ ပါသေးလား . . . (မပါပါဘူးဘုရား)၊ မပါတော့ဘူး ဦးဘတင် သေချာနေပြီ . . . (သေချာပါတယ်ဘုရား)၊ ဦးဘအုန်းတို့ သေချာတာကို ခင်ဗျားတို့က ဟုတ်မှ ဟုတ်ပါ့မလားတော့ မထည့်နဲ့ . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ ရိပ်မိကြပလား . . . (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဟုတ်မှဟုတ်ပါ့မလားဆိုတာ

အင်း ဒီ ဒကာ ဒကာမတွေက သေချာနေတာတောင်မှ ဘယ်နဲ့တုံး . . . (ဟုတ်မှဟုတ်ပါ့မလား ဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား)၊ အဲဒါ ဟုတ်မှဟုတ်ပါ့မလားဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဝိစိကိစ္ဆာလို့ခေါ်တယ် . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ ဟုတ်မှဟုတ်ပါ့မလားဆိုတာ ဘာပါလိမ့် . . . (ဝိစိကိစ္ဆာပါဘုရား)။

အဲဒီဝိစိကိစ္ဆာက ဘာလုပ်တတ်သတုံးလို့ မေးလို့ရှိရင် သွားမည့်လမ်း ကန့်ကွက်တယ် . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ ရောက် မည့်လမ်းကို . . . (ကန့်ကွက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဟုတ်မှဟုတ်ပါမလားလေးကို ယောင်ပြီး မထည့် လိုက်နဲ့ . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ ထည့်လိုက်လို့ရှိရင်ဖြင့် ကိုယ်ရ မည့်လမ်း၊ ကိုယ့်ဒုက္ခကျွတ်လွတ်မည့်လမ်းကို ကိုယ်တားလိုက် တာပဲ . . . (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဆရာဘက်က အင်္ဂါသုံးပါး . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ တပည့်တွေဘက်က . . . (အင်္ဂါသုံးပါးပါဘုရား)၊ ဤသုံးပါး ညီညွတ်ကြလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒီဘဝ နိဗ္ဗာန်ရမည့်ပုဂ္ဂိုလ်လို့၊ ဒိဌဓမ္မ နိဗ္ဗာန ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ရမယ်လို့ ငါဘုရားက ဟောတယ်လို့ဆိုတော့ ဘုန်းကြီးက ဟောရှာသားပဲ လုပ်မနေနဲ့ ခင်ဗျားတို့ ဘုန်းကြီးက ဟောရှာသားပဲ လုပ်နေလို့ရှိရင် ခင်ဗျားတို့ ဆင်ခြေလဲမလို့ ဆိုတဲ့အသံ သေချာတယ် . . . (မှန်ပါဘုရား) ဟုတ်ဘူးလား . . . (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဝိစိကိစ္ဆာဘက် မလှည့်ပါနဲ့

ဘုန်းကြီးက ဟောရှာသားပဲဆိုရင် ဒီစကားက ကွေ့ထွက်မည့်စကားချည်းပဲ ဟုတ်ဘူးလား . . . (မှန်လှပါ ဘုရား)၊ ဘယ်သွားမလို့တုံး၊ အင်း ကွေ့မထွက်နဲ့ ဒီဥစ္စာ၊ ဘုန်းကြီး

က ဟောရှာသားပဲဆိုရင် သူ့ ဝိစိကိစ္ဆာပါလာပြီ . . . (ပါ ပါပြီ ဘုရား) ဝိစိကိစ္ဆာသုံးတော့မလို့ . . . (မှန်လှပါဘုရား)။

ကိုယ်လည်း လုံ့လဝီရိယ မလျော့ပါဘူး၊ ဒါလည်း လျော့မလို့သူ၊ ကိုယ်လည်း လုံ့လဝီရိယ လျော့မယ်လို့ စိတ်မကူး ပါဘူး၊ ဘယ်နဲ့ကြောင့် ဘာဖြစ်နေလည်း မပြောတတ်ဘူး၊ အပြီးသတ်တော့ ဟိုဘက်လှည့်သွားတယ်၊ ဝိစိကိစ္ဆာဘက် လှည့်မသွားဘူးလား . . . (လှည့်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဦးစံရင် ဘယ်ဘက်လှည့်သွားတုံး . . . (ဝိစိကိစ္ဆာဘက်လှည့်သွားပါတယ် ဘုရား)။

ဘုရားဟောတာ ယုံကြည်ပါ

အဲဒီတော့ကို ဝိစိကိစ္ဆာဘက်ကို မလှည့်ပါနဲ့လို့ ဒကာ ဒကာမတွေ ကောင်းကောင်းကြီးသတိပေးလိုက်ပါတယ်၊ ဆရာက ဒီသုံးချက်ကို ညီအောင်ဟောမယ်၊ ခင်ဗျားတို့က ညီအောင်ကျင့်လို့ရှိရင်ဖြင့် ဒီဘဝနိဗ္ဗာန်ရမှာပဲဆိုတာကို ဘုရား ပြောတာ မယုံမကြည်မရှိပါနဲ့လို့ အသေအချာ အတည့်အလင်း မှာပါတယ်၊ မမှာထိုက်ဘူးလား . . . (မှာထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း ဆရာဘက်ကလည်း တစ်ခုသော တရားလေးကို မုန်းအောင်၊ မလိုချင်အောင်၊ ဆုံးအောင် ဟောနိုင်လို့ရှိရင်ဖြင့် ဆရာတာဝန်ကုန်တယ် . . . (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒကာ ဒကာမတွေကလည်း တစ်ခုသော တရားလေးကို စိတ်ကလေးဖြင့် စိတ်ကလေးတစ်ခုတည်း ဝေဒနာဖြင့် ဝေဒနာလေးတစ်ခုတည်းကို မုန်းအောင်၊ မလိုချင်အောင်၊ ဆုံးအောင် ကျင့်နိုင်လို့ရှိရင် အဟောနဲ့ အကျင့်နဲ့ မညီလား . . . (ညီပါတယ် ဘုရား)။

အဲဒါ ဘုရားက ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်တုံး . . . (ဒိဌဓမ္မနိဗ္ဗာန်ရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်ပါဘုရား) ဒိဌဓမ္မနိဗ္ဗာန်ရမည့် ပုဂ္ဂိုလ် ကွလို့ ဘုရားက ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်တယ် အဲဒီ ဆုံးဖြတ်ချက်ချတဲ့ဥစ္စာကို ဒကာ ဒကာမတွေက သံသယလုံးနဲ့ ဝင်ပြီမထောက်ပါနဲ့လို့ မှာလိုက်တယ် . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ မမှာသင့်ဘူးလား . . . (မှာသင့်ပါတယ်ဘုရား)။

အစီအစဉ်သုံးချက်ရှိတယ်

ကိုင်း ဒါဖြင့် (၁) နံပါတ်က တရားဟောတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အင်္ဂါ (၂) နံပါတ်က . . . (တရားနာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၏ အင်္ဂါပါဘုရား)၊ (၃) နံပါတ်က ဆုံးဖြတ်ချက်ချရမည့်အင်္ဂါ၊ (၃) နံပါတ်က . . . (ဆုံးဖြတ်ချက်ချရမည့်အင်္ဂါပါဘုရား)။

ကဲ ဒါဖြင့် ဒါက ရှေးဦးစွာ အစီအစဉ်လေး ဦးခင်မောင် မှတ်ထားလိုက်တာပေါ့ . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ ဪ . . . အစီအစဉ် သုံးချက်ရှိတာကိုး၊ တရားဟောတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာလည်း

သူ့အစီအစဉ်ရှိတယ်၊ တရားကျင့်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာလည်း . . .
(သူ့အစီအစဉ်ရှိပါတယ်ဘုရား)။

တရားဟော တရားကျင့်ညီကြလို့ရှိရင်လည်း ကိစ္စပြီး
အစီအစဉ်ဆိုတာကော . . . (ရှိပါတယ်ဘုရား) အစီအစဉ်
ဘယ်နှခုလာတုံး . . . ((၃) ခုလာပါတယ်ဘုရား)၊ ကဲ (၃) ခု
လာလို့ရှိရင်တော့ (၁) က စကိုင်တော့မယ်လို့ မှတ်ပေတော့
ဘုန်းကြီးဘက်က အရင်ပဲ ဒကာ ဒကာမတွေပြောပါ့မယ်။

ဦးခင်မောင် ဘုန်းကြီးဘက်က အရင်ကျမယ်နော် . . .
(မှန်လှပါဘုရား)၊ ဒုတိယ ဒကာ ဒကာမတွေဘက်ကကျတယ်၊
တတိယ ဘုရားက ဆုံးဖြတ်ချက်ချတဲ့ဘက်က ကျတယ်၊ မကျ
ဘူးလား . . . (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဘုန်းကြီးဘက်က (၃) ခု

ကိုင်း ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးဘက်က (၃) ခုနော်၊ ဒကာ
ဒကာမတွေ ဘက်ကကော . . . ((၃)ခုပါဘုရား)၊ ဘုရားဘက်
ကလည်း (၃) ခုပဲ၊ ဆုံးဖြတ်ချက်ချတော့ တစ်ခုတည်းပဲ ဆိုလိုက်
ပါတော့ . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ သဘောကျပလား . . .
(ကျပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတွေ ဘုန်းကြီးဘက်
ကလည်း ဟောရလိမ့်မယ်တဲ့ တစ်ခုသောတရားကို မုန်းအောင်၊

မလိုချင်အောင်၊ ချုပ်ဆုံးအောင် ဟောရမယ်ဆိုတော့ ဒကာ
ဒကာမတွေ ကဲ ခင်ဗျားတို့ သန္တာန်ဖြစ်စဉ်ကို အရင်ကြည့်ကြ
ပေတော့နော် . . . (မှန်ပါဘုရား)။

စိတ်တစ်လုံးတည်းပဲထားပါတော့

မျက်လုံးက မြင်တော့ မြင်စိတ်ပေါ့ဗျာ၊ နားကကြားပြန်
တော့ . . . (ကြားစိတ်ပါဘုရား)၊ ဒါ စိတ်ချည်းနော် . . .
(မှန်ပါဘုရား)၊ စိတ်တစ်လုံးတည်းပဲ ထားပါတော့၊ အင်း
နှာခေါင်းက မွေးတာ၊ ကြိုင်တာ ရှုတာတွေကကော ရှုစိတ်၊
ရှိုက်စိတ်ပဲလို့ မဆိုနိုင်ဘူးလား . . . (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

အင်း . . . လျှာပေါ်မှာ စားစိတ်ကလေးများကော
မပေါ်ကြဘူးလား . . . (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)၊ အင်း . . . ကိုယ်
ပေါ်မှာ ယားစိတ်၊ ကောင်းစိတ်တွေကော . . . (ပေါ်ပါတယ်
ဘုရား)၊ ကိုယ်ပေါ်ကတော့ ယားစိတ်တစ်မျိုး၊ ကောင်းစိတ်
တစ်မျိုး၊ ခံသာတဲ့စိတ်၊ မခံသာတဲ့စိတ် မလာဘူးလား . . .
(လာပါတယ်ဘုရား)။

ကိုယ်ပေါ်မှာတော့ ဒုက္ခ၊ သုခစိတ်သာရှိတယ်၊ ဒီနှစ်ခုမှ
တစ်ပါး ပိုမရှိဘူး ဦးခင်မောင်ရ . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ သဘော
ကျပလား . . . (ကျပါပြီဘုရား)၊ မနောဘက်ကတော့ ဒကာ
ဒကာမတို့ ကြံတွေးစိတ်တစ်ခုပဲရှိတယ်လို့မှတ်လိုက်တာပေါ့၊

မနောဘက်ကတော့ . . . (ကြံတွေးစိတ်တစ်ခုပဲ ရှိပါတယ် ဘုရား) အဲ ဝမ်းထဲဘက်ကတော့ ကြံတွေးစိတ်တစ်ခုပဲရှိတယ်လို့ မှတ်လိုက်တာပေါ့ဗျာ။

စိတ်ခြောက်မျိုး

ဒါဖြင့် စိတ်ဘယ်နှမျိုးပါလိမ့် . . . (ခြောက်မျိုးပါဘုရား)။
ခြောက်မျိုးလို့ မှတ်ထားလိုက်တာပေါ့။ ကိုင်း . . . ဒါဖြင့် ဒကာ
ဒကာမတွေ အဲဒီစိတ်ကလေးဟာ ဒကာ ဒကာမတွေ သန္တာန်မှာ
ဥပမာမယ် စားတဲ့ စိတ်ကလေးပေါ်တယ်၊ ထားပါဦးတော့ တစ်ခု
အမှတ်ထားလိုက်ပါ စားတဲ့စိတ်ကလေး ပေါ်တယ်။

ဒကာ ဒကာမတွေ သန္တာန် စားချင်တဲ့ စိတ်ကလေး
မပေါ်ဘူးလား . . . (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား) အဲ စားချင်တဲ့
စိတ်ကလေး ပေါ်လာတယ် စားချင်တဲ့ စိတ်ကလည်း ပေါ်ချင်လို့
ပေါ်ရတာမှ မဟုတ်ပဲ ဒကာ ဒကာမတွေ၊ ဒီဘက်က ချို၊ ချင်၊
ဖန်၊ ငံ၊ ဟင်းတို့ ဘာတို့ မရှိဘူးလား . . . (ရှိပါတယ်ဘုရား)။
ဒီဘက်က လျှာရုပ်က မရှိဘူးလား . . . (ရှိပါတယ်ဘုရား)။

စားချင်တဲ့စိတ်

အင်း လျှာရုပ်နဲ့ ချို၊ ချင်၊ ဖန်၊ ငံ နဲ့ ထိတဲ့အခါကျတော့
ဘာပေါ်လာတုံး၊ အဲ စားချင်တဲ့ စိတ်ပေါ်လာတယ် ဒီစိတ်ကလေး

မပေါ်ဘူးလား၊ အဲဒီစိတ်ကလေး၊ အဲဒီတော့ ဒီပြင်နေရာမှာ လည်း ဒီလိုနှစ်ခု ထိခိုက်တဲ့ စိတ်ချည်းပဲ မလာဘူးလား... (လာပါတယ်ဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် စိတ်တစ်လုံးဟာ ဦးခင်မောင် မှတ်မိ ပြီ မဆိုနိုင်ဘူးလား... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)၊ ကောင်းပြီ စိတ်တစ်လုံးဟာ ဒီအတိုင်းပဲလို့ မှတ်မိပါပြီ... (မှန်လှပါ ဘုရား)။

ဒီစိတ်ကလေးကို ဆရာဘုန်းကြီးတာဝန်က ဘာလုပ် ရမလဲလို့ အမေးထုတ်ခဲ့သော် မုန်းအောင် ဟောရလိမ့်မယ်... (မှန်လှပါဘုရား)၊ မလိုချင်အောင်... (ဟောရမှာပါဘုရား)၊ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)၊ ဆုံးအောင်လည်း... (ဟောရမှာပါဘုရား)၊ ဟောရမယ်တဲ့၊ ဆုံးဆိုတာ ချုပ်သွားသည့် တိုင်အောင် ဟောရမှာ... (မှန်ပါဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ သန္တာန်မှာ ဒါ ဘုန်းကြီးက ဟောတော့မယ်တဲ့ ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီစိတ်လေး ဟာက ဒကာ ဒကာမတို့ သန္တာန် လျှာပေါ်မှာတော့ ပေါ်တာပဲ မပေါ်ဘူးလား... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)၊ လျှာနဲ့သာထိဗျာ စားတဲ့စိတ်ကလေးဟာ... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒီစိတ်ကလေးသည်ကားဆိုရင်ဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပေါ်လာတဲ့ စိတ်ကလေးပဲဆိုရင်ကော

၁၆ * သစ္စာလေးပါးတရားတော်

သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပဲ ဒါ...
(မှန်လှပါဘုရား)။

အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်တဲ့စိတ်

အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်လာတဲ့ စိတ်ကလေးကို အလိုလို ဖြစ်တဲ့စိတ်လား... (မဟုတ်ပါဘူးဘုရား)၊ အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်တဲ့စိတ်ကလေး။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စိတ်ကလေးဆိုတာ သေချာ သွားပါပြီ ဒကာ ဒကာမတို့ အဲဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်စိတ်ကလေးကို ဒကာ ဒကာမတွေကို ဘုန်းကြီးကဟောရမှာက အင်း ဒီ ဒကာ ဒကာမတွေ ဒီဥစ္စာမုန်းအောင် ရှုရလိမ့်မယ်၊ မလိုချင်အောင် ရှုရလိမ့်မယ်၊ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

မလိုချင်အောင် ရှုရလိမ့်မယ်၊ ဆုံးအောင် ရှုရလိမ့်မယ် ဒါ ဘုန်းကြီးတာဝန်နော်... (မှန်လှပါဘုရား)၊ ကိုင်း ဒါဖြင့် ဒါ ဟောပါတော့မယ်တဲ့။

ဒီစိတ်ကလေးကို ဘယ်နဲ့ မုန်းအောင် ရှုရမှာတုံးဘုရား၊ ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီစိတ်ကလေးဟာ လျှာပေါ်မှာ ပေါ် ပေါ်ပြီး သကာလ အချိန်နဲ့ ထိလည်း ပေါ် အချဉ်နဲ့ထိလည်းပေါ်၊ အင်နဲ့ ထိလည်းပေါ် အစပ်နဲ့ထိကော... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

အင်း ခဏခဏ မပေါ်ဘူးလား... (ပေါ်ပါတယ် ဘုရား)၊ ပေါ်ပြီးသကာလ ခဏခဏ ဒီနေရာမှာပဲ မပျောက်ဘူး

လား . . . (ပျောက်ပါတယ်ဘုရား)၊ အင်း နေရာများ ရွှေ့သေး
လား . . . (မရွှေ့ပါဘူးဘုရား)။

ဒီအပေါ်ပေါ်ပြီး၊ ဒီအပေါ်မှာပျောက်တယ်

ကောင်းပြီ . . . ဦးခင်မောင်ရေ၊ ဒီအပေါ် ပေါ်ပြီး
ဒီအပေါ် ပျောက်တာပဲ . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ လျှာပေါ်မှာ
ပေါ်တယ် . . . (လျှာပေါ်မှာပျောက်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဒါသူများ
ပြောတာလား၊ ဒကာ ဒကာမတို့ ဉာဏ်တွေလား . . .
(ဉာဏ်တွေပါဘုရား)၊ အင်း . . . လျှာပေါ်မှာပေါ်တယ်
လျှာပေါ်မှာပျောက်တယ်ဆိုတာလည်း အထင်အရှားပဲ . . . (မှန်
ပါဘုရား)။

အင်း . . . ဒါဖြင့် စားရင်းသေရှာတာပဲ . . . (မှန်ပါ
ဘုရား)၊ ဘယ်နှဲ့ဆိုကြမတုံး . . . (စားရင်းသေရှာပါတယ် ဘုရား)၊
ဘယ်သူသေတာတုံးဆိုတော့ စားတဲ့လူသေတာ၊ ဘယ်သူ
သေသတုံး . . . (စားတဲ့သူ သေတာပါဘုရား)။

စားတော့ကို ဖြစ်ပေါ်လာတော့ စားတာပဲ၊ စား ပြီးသူ
သေတာပဲ၊ ဖြစ်ပေါ်လာတာ ဘာပါလိမ့် . . . (စားတာပါဘုရား)၊
စားပြီး ဘာဖြစ်တုံး . . . (သေပါတယ်ဘုရား)၊ ဘယ်သူ သေ
တာတုံးဆိုတော့ စားချင်တဲ့လူသေတာ . . . (မှန်လှပါဘုရား)။

ဦးခင်မောင် ဘယ်သူသေတုံး . . . (စားချင်တဲ့ လူသေ
တာပါဘုရား)၊ ဦးဝင်း . . . (စားချင်တဲ့လူသေတာပါဘုရား)၊
ဪ . . . စားချင်ရင် သေရမှာပဲ . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ ဒကာ
ဒကာမတို့ စားချင်ရင် . . . (သေရမှာပါဘုရား)၊ မစားချင်ရင်
. . . (မသေရပါဘူးဘုရား)။

ဪ . . . ဒါဖြင့် ဒီပုဂ္ဂိုလ်က ဒီနေရာရပြီ၊ ဪ
. . . စားချင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ဒီနေရာတင် သေတာပဲ၊ စားချင်တဲ့
ဥပမာမယ် ရှေ့ပိုင်းက ဒကာတစ်ယောက် စားလို့ ရှေ့ပိုင်းက
ဒီအချိန်မှာ ဒကာတစ်ယောက် သေရှာတာပဲ၊ မဆိုနိုင် ဘူးလား
. . . (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒကာမတစ်ယောက်စားနေပြန်တော့ကော . . .
(ဒကာမတစ်ယောက်သေပါတယ်ဘုရား)၊ ဒကာမတစ်ယောက်
သေတာပဲ ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီအချိန် ဒါနဲ့အသက်ရှင်နေတာကို၊
မနေ့က ပြောခဲ့တဲ့စိတ်တစ်ချက်နဲ့ အသက်ရှင်နေတာကော
မပေါ်ဘူးလား . . . (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် စားချင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သေသလား၊ မစားချင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
သေသလား . . . (စားချင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်သေပါတယ်ဘုရား)၊ အင်း
. . . ခင်ဗျားတို့ စားချင်တာက ခက်ပြီ၊ မဆိုထိုက်ဘူးလား . . .
(ဆိုထိုက်ပါတယ်ဘုရား)၊ ခင်ဗျားတို့ စားချင်တာ သေချင်လို့
. . . (မှန်ပါဘုရား)၊ ဘယ်နှုန်းပါလိမ့် . . . (စားချင်တာ သေချင်လို့

ပါဘုရား) စားချင်တာက သေချင်လို့ပဲ၊ ရိပ်မိပလား . . .
(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

စားလိုက်သေလိုက်၊ ဉာဏ်နဲ့ကြည့်

အဲတော့ ခင်ဗျားတို့သည် ဪ . . . ဒီဥစ္စာ စားတာ စားလိုက် သေလိုက် နောက်ကနေ ဉာဏ်နဲ့ ကြည့်လိုက်၊ စားလိုက်၊ သေလိုက်၊ နောက်ကနေ ဉာဏ်နဲ့ကြည့်လိုက် ဆိုတော့ ဪ . . . ဘယ်သူမှ သေတာမဟုတ်ဘူးနော် ဒီဥစ္စာ စားတဲ့ အခိုက် အတန်မှာ မိမိဆိုတဲ့စိတ်၊ မိမိဆိုတဲ့သူနဲ့ သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ရုပ်တို့ပေါ့ဗျာ မသေဘူးလား . . . (သေပါတယ်ဘုရား)။

အင်း စားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ကိုယ့်မသာကို ကိုယ့်ကြည့်နေ ရတာပဲ၊ နောက်ကနေ ပြန်ကြည့်တော့ ဘာတွေ့ရတဲ့ . . . (ကိုယ့်မသာ တွေ့ပါတယ်ဘုရား) ကိုယ်မသာ ကိုယ်မြင်ရတယ်၊ ဒကာ ဒကာမတို့ ဘာမြင်ရပါလိမ့် . . . (ကိုယ့်မသာ ကိုယ်မြင်ရ ပါတယ်ဘုရား)။

အင်း စားတဲ့အခိုက်အတန်မှာလေ၊ ကြာတော့ ဘယ်နဲ့ ဖြစ်လာတုံး၊ ဒီမသာကြီးပဲ မြင်နေရတာ၊ လျှာပေါ်မှာ ဖြစ်လိုက်၊ ပျက်လိုက်၊ သေလိုက် သေလိုက်နဲ့ ဆိုတော့ ဦးခင်မောင် ကြာတော့ ကိုယ့်မသာ ကိုယ်ကြည့်ရတာ ဘယ်နဲ့ဖြစ်လာတုံး . . . (မုန်းလာပါတယ်ဘုရား)၊ ဒီလိုကြည့်ပေးရမယ်၊ ဒါ ဘုန်းကြီး

က ဟောပြီ၊ ခင်ဗျားတို့သာကြည့်မုန်းရမယ်၊ မမုန်းပါနဲ့ဆိုလို့
... (မရပါဘူးဘုရား)။

ကိုယ်ခဏခဏသေနေတာကိုယ်မြင်

အဘယ့်ကြောင့် ဒီလောက်တောင် မုန်းရသလဲလို့
မေးတဲ့အခါ ကိုယ်ခဏခဏသေနေတာ ကိုယ်မြင်ရမယ် ...
(မှန်လှပါဘုရား)၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား) ဘယ်လို
ပါလိမ့် ... (ကိုယ်ခဏခဏ သေနေတာကို ကိုယ်မြင်ရမှာပါ
ဘုရား) ဪ... ဒါဖြင့် မုန်းအောင် ဟောရမယ်ဆိုတော့
စားကြည့်ပေတော့ သေမသေသိရအောင် ... (မှန်လှပါ
ဘုရား)။

ဘယ်နဲ့ဆိုကြမတုံး ... (စားကြည့်ရမှာပါဘုရား)၊
စားကြည့်တော့ ဘယ်နဲ့နေတုံး ... (သေပါတယ်ဘုရား)၊
မောင်သစ်တို့ ဘယ်နဲ့နေတုံးကွ ... (သေပါတယ်ဘုရား)၊
ဘယ်သူသေတုံးက ... (စားချင်တဲ့လူသေပါတယ်ဘုရား)၊
ဪ... ခင်ဗျားတို့ သည်ကားဆိုရင်ဖြင့် စားချင်ရင် သေချင်
လို့သာ မှတ်ပေတော့ ... (မှန်လှပါဘုရား)၊ ဘယ်နဲ့ဆိုကြမတုံး
... (စားချင်ရင် သေချင်လို့ပါဘုရား)။

ဦးခင်မောင် ဒါက မနေ့ကတရားနဲ့ မတူဘူးနော် ...
(မတူပါဘူးဘုရား)၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓဖြစ်အောင်ဟောနည်းတဲ့ ဒကာ

ဒကာမတို့၊ ငြီးငွေ့အောင် ဟောရမယ်တဲ့ ပထမ ရှေးဦးစွာ ခုနက်က အင်္ဂါတွေမပြောခဲ့ဘူးလား . . . (ပြောခဲ့ပါတယ်ဘုရား)၊ အင်း . . . မုန်းအောင်ဟောနိုင်ရမယ်၊ ဟုတ်ဘူးလား . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ မလိုချင်အောင် ဟောနိုင်ရမယ်၊ ဆုံးအောင်ကော . . . (ဟောနိုင်ရပါမယ်ဘုရား)၊ ဒီလိုဟောတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှ ဓမ္မကထိက ကိုး . . . (မှန်ပါဘုရား)။

စားချင်ရင်သေချင်လို့

ကျန်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဘုရားက ဓမ္မကထိကလို့ မသွင်းပြန်ဘူး . . . (မှန်ပါဘုရား)၊ ဦးခင်မောင်ရေ၊ ဒီအဟော လွယ်ပါ့မလား . . . (မလွယ်ပါဘုရား)၊ ကိုင်း . . . ဒကာ ဒကာမတို့ စားချင်ရင်လည်း ဘယ်လိုမှတ်ကြမတုံး သေချင်လို့ . . . (သေချင်လို့ပါဘုရား)၊ ဝတ်ချင်ရင်ကော . . . (သေချင်လို့ပါဘုရား)။

ဝတ်တယ်ဆိုတော့ ကိုယ်ပေါ် အဝတ်ကလေး တင်လိုက်တယ်ဆိုတော့၊ အင်း . . . ကောင်းစိတ်ကလေး၊ သုခဝေဒနာ စိတ်ကလေး မပေါ်ဘူးလား . . . (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)၊ ပေါ်ပြီး ဘာဖြစ်သွားတုံး . . . (ပျောက်သွားပါတယ်ဘုရား)၊ အင်း . . . ခုနက်က ဝတ်လို့ကောင်းတယ်ဆိုရင်း မတ္တနဲ့ ကောင်းပြီး သေတာပဲ . . . (မှန်ပါဘုရား)။

ဒီစိတ်ကလေးနဲ့ အသက်ရှင်နေတာ ဒီစိတ်
ကလေး ရှိသေးရဲ့လား . . . (မရှိပါဘူးဘုရား)၊ နောက်စိတ်
အစားမထိုးရင် ဗိုင်းဗိုင်းမလဲဘူးလား . . . (လဲပါတယ်ဘုရား)၊
သို့သော် သေတော့မသေဘူးလား . . . (သေပါတယ်ဘုရား)၊
အရင်စိတ်နဲ့ သေသွားပြီ . . . (မှန်ပါဘုရား)၊ ဒါနောက်က
အစားထိုးထားတာ ဒီလိုမဆိုနိုင်ဘူးလား . . . (ဆိုနိုင်ပါတယ်
ဘုရား)၊ သဘောပါပလား . . . (ပါပါပြီဘုရား)။

ဝတ်ချင်ရင်သေချင်လို့

အင်း . . . ဒါဖြင့် ဝတ်ချင်ရင်သေချင်လို့၊ စားချင်ရင်
. . . (သေချင်လို့ပါဘုရား)၊ အင်း . . . ကြည့်ချင်ရင်ကော . . .
(သေချင်လို့ပါဘုရား)၊ အင်း . . . ကြည့်ချင်ရင်သေချင်လို့၊
သေချင်လို့ဆိုတော့ ဒကာ ဒကာမတွေက ကြည့်တော့ကြည့်တဲ့
စိတ်ကလေး မပေါ်ဘူးလား . . . (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)၊ ပြီးတော့
ဘယ့်နဲ့နေတုံး . . . (သေသွားပါတယ်ဘုရား)။

အင်း . . . ကြည့်ရင်းမတ္တနဲ့ ဘယ့်နဲ့ဖြစ်တုံး . . .
(သေသွားပါတယ်ဘုရား)၊ အင်း . . . သူသေချင်လို့ကြည့်တာ၊
သဘောကျပလား . . . (ကျပါပြီဘုရား)၊ ဘယ်လိုကြောင့်
ကြည့်တာတုံး . . . (သေချင်လို့ ကြည့်တာပါဘုရား)၊ ဦးဝင်းတို့
သဘောပါကြရဲ့လား . . . (ပါပါတယ်ဘုရား)၊ ဒါရှုနည်းကို

စားစိတ်ကလေးသေ၊ ဝတ်စိတ်ကလေးသေ၊ နားထောင်
 တဲ့ စိတ်ကလေးကော... (သေပါတယ်ဘုရား)၊ အင်း...
 ကြည့်တဲ့စိတ်ကလေး... (သေပါတယ်ဘုရား)၊ နမ်းရှိုက်တဲ့
 စိတ်ကလေး... (သေပါတယ်ဘုရား)၊ အင်း... ဒကာ
 ဒကာမတို့ ဉာဏ်နဲ့ကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဒီနေရာတင်မွေး
 ဒီနေရာ တင်သေ... (မှန်ပါဘုရား)၊ ရိပ်မိပလား...
 (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)၊ ဘယ်နဲ့ပါလိမ့်... (ဒီနေရာတင်မွေး
 ဒီနေရာတင် သေပါဘုရား)။

မသေရာရှာကြပါ

ဪ... ဒါဖြင့် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက
 မသေရာ ရှာကြဆိုတာများ ဦးခင်မောင် မဟောသင့်ဘူးလား
 ... (ဟောသင့်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဘယ်နဲ့တုံး ဒကာ ဒကာမတို့
 ... (ဟောသင့်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဘာဟောတုံး ဘုရားက...
 (မသေရာရှာကြပါဘုရား)။

မသေရာရှာကြဆိုတာ ဒီလို ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ခဏခဏ
 သေပြီးသကာလ အသက်ငင်ပြီး သေနေရတဲ့အလုပ်ဟာ ဒကာ
 ဒကာမတို့ ဝမ်းသာစရာလား၊ မုန်းစရာလား... (မုန်းစရာ
 ပါဘုရား)၊ ဒကာ ဒကာမတွေ ဘယ်နဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်ချမတုံး...
 (မုန်းစရာပါဘုရား)၊ ပေါ်ပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ပြောနေတာ . . . (မှန်ပါဘုရား)၊ ဝိပဿနာရှုနည်းကို သေချာ
ပြောနေတာ . . . (မှန်လှပါဘုရား)။

ဟုတ်ကောမဟုတ်ဘူးလားတဲ့ မကြည့်ဘဲနေ သေစရာ
ကို မပါဘူး . . . (တင်ပါ့ဘုရား)၊ မကြည့်ဘဲ နေကြည့်စမ်းပါ။
မျက်လုံးမှိတ်တော့ မျက်လုံးထဲမှာ မျက်လုံးကို ငါထင်နေတဲ့
မျက်လုံးစိတ်ကိုပင်လျှင် ငါကြည့်တယ်လို့ ထင်တဲ့ငါတစ်ယောက်
ဟာ ပြုတ်ရမှာသေချာတယ် . . . (သေချာပါတယ်ဘုရား)၊
မသေချာဘူးလား . . . (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

အင်း . . . မကြည့်လို့ရှိရင် ဒီနေရာမှာ မသာတစ်
လောင်းတော့ မလာဘူး၊ လာပါ့မလား . . . (မလာပါဘူး
ဘုရား)၊ သဘောပါကြရဲ့လား . . . (ပါပါတယ်ဘုရား)။

ဪ . . . ဒါဖြင့် စားချင်ရင် သေချင်လို့၊ ဝတ်ချင်ရင်
. . . (သေချင်လို့ပါဘုရား)၊ နားထောင်ချင်ရင် . . . (သေချင်
လို့ပါဘုရား)၊ သေချင်လို့ပဲ၊ ကြံရင်ကော . . . (သေချင်လို့ပါ
ဘုရား)၊ ပေါ်ပလား . . . (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ခဏခဏသေတာမြင်နေရတယ်

အဲတော့ အဲဒီ သေချင်တဲ့တရားလေးချည်း ကြည့်ကြည့်
နေတော့ ခဏခဏ သေတာမြင်နေရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး
တစ်ယောက်သည် မမုန်းပေဘူးလား . . . (မုန်းပါတယ်ဘုရား)၊
ဒီအသေတွေမြင်ရတော့လေ . . . (မှန်ပါဘုရား)။

ကြည့်တဲ့စိတ်ကလေးကလည်း၊ မျက်စိထဲ မွေးပြီး မျက်စိထဲသေ၊
နားထောင်တဲ့စိတ်ကလေးကလည်း . . . (နားထဲမွေးပြီး နားထဲ
သေပါတယ်ဘုရား)။

အဲတော့ အဲဒါသည် ဘယ်သူသေတာတုံးလို့ မေးလို့ရှိ
ရင်ဖြင့် နားထောင်ချင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သေတာပဲ၊ ဟုတ်ဘူးလား . . .
(မှန်ပါဘုရား)၊ အင်း . . . စားချင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်သေတာပဲ၊ ဝတ်ချင်တဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်သေတာပဲ၊ ကြံစိတ်ပုဂ္ဂိုလ် . . . (သေပါတယ်ဘုရား)
သဘောကျပလား . . . (ကျပါပြီဘုရား)။

သူများအသေလားကိုယ့်အသေလား

အင်း . . . ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ဒါ ခဏခဏ သေနေ
ရတဲ့ အသေသည် သူများအသေလား၊ ကိုယ့်အသေလား . . .
(ကိုယ့်အသေပါဘုရား)၊ အင်း . . . ကြည့်ပေးစမ်း ကြည့်ပေးစမ်း
ဒကာ ဒကာမတွေ ကိုယ့်အသေတွေဟာ မအားမလပ်အောင်ပဲ
သေနေကြလိမ့်မယ်ဆိုတာဖြင့် အမှန်ပါပဲ . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊
ကဲ . . . ဦးစံရင်တို့ ကျေနပ်ပလား . . . (ကျေနပ်ပါပြီဘုရား)၊
မကြည့်ရင် မတွေ့ရပါဘူး . . . (မှန်ပါဘုရား)။

ကြည့်ရင် ဘာတွေ့ရမယ်ထင်တုံး . . . (အသေတွေ့
ရမှာပါဘုရား)၊ ဘယ်သူ့အသေတွေ့ရမှာတုံး . . . (ကိုယ့်အသေ
တွေ့ရမှာပါဘုရား)၊ ကဲ . . . မောင်သစ် အရေးမကြီးဘူးလား

အဲဒီတော့ ဒါသေချာသာစိုက်ကြည့် ဘုန်းကြီးကတော့ အဟောမည့်ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ ဒါမုန်းအောင်ကတော့ သေချာ တယ် တကယ်သေနေတာလည်း ဘယ်သူမှ ငြင်းလို့မရဘူး . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ မသေဘူးလား . . . (သေပါတယ်ဘုရား) တစ်ယောက် တစ်ယောက်သေတာပဲ ဒကာ ဒကာမတို့ မသေပါနဲ့ဆိုလို့ကို . . . (မရပါဘူးဘုရား)။

ကိုယ့်အသေကိုယ်မြင်တာ

မရတော့ ဘယ်သူသေတာတုံး မေးတော့လည်း ကိုယ့်အသေကိုယ်မြင်တာပဲ . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ သူများ သန္တာန်သေတာလား ကိုယ် ကိုယ်တိုင်သေရတာလား . . . (ကိုယ်ကိုယ်တိုင်သေရတာပါဘုရား)၊ အင်း . . . ကိုယ် ကိုယ်တိုင် တစ်လောင်း တစ်လောင်း ခဏခဏ မပစ်ရဘူးလား . . . (ပစ်ရပါတယ်ဘုရား) ရှင်းပလား . . . (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒီလိုမြင်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဘာဖြစ်လာမယ် ထင်ကြတုံး . . . (မုန်းလာမှာပါဘုရား) အဲ . . . မမုန်းထိုက်ဘူးလား ဒကာ ဒကာမတို့ . . . (မုန်းထိုက်ပါတယ်ဘုရား)၊ ရှင်းပြီနော် . . . (ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။

ကောင်းပြီဒါဖြင့် မုန်းအောင်ဟောနိုင်မှ ဆိုတော့ မုန်းစရာကော ဟုတ်ပလား . . . (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)၊ အင်း

... စားချင်သေချင်လို့ ... (မှန်ပါဘုရား)၊ ဝတ်ချင်ရင် ...
 (သေချင်လို့ပါဘုရား) ရှုရှုချင်ရင်ကော ... (သေချင်ချင်လို့ပါ
 ဘုရား)၊ သေချင်လို့ပဲ နားထောင်ချင်ရင်ကော ... (သေချင်
 လို့ပါဘုရား) ကြံစီပြန်ရင်ကော ... (သေချင်လို့ပါဘုရား)။

သေတွင်းချည်းတိုးနေတယ်

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့သည် သေတွင်းချည်း တိုးနေတယ် ...
 (မှန်ပါဘုရား)၊ ဘယ်နဲ့ဆိုကြမတုံး ... (သေတွင်းချည်း
 တိုးနေပါတယ်ဘုရား)၊ ဦးခင်မောင် ပေါ်ပလား ... (ပေါ်ပါပြီ
 ဘုရား)။ ဒါ အလုပ်တရား အစစ်ပဲနော် ... (မှန်လှပါဘုရား)၊
 ဒကာ ဒကာမတို့ ဒါဘာတရားပါလိမ့် ... (အလုပ်တရားအစစ်
 ပါဘုရား)။

အဲဒီလိုပေါ်ရာကိုသာ ခင်ဗျားတို့က လျှောက်ပြီး
 သကာလ ကြည့်နေတော့ အသေချည်းတွေ့မှာပေါ့ ...
 (တွေ့မှာပါဘုရား)၊ ဘာတွေ့ကြမည်ထင်တုံး ... (အသေချည်း
 တွေ့မှာပါဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့သည်ကားလို့ ဆိုရင်ဖြင့်
 ဘယ်နည်းနဲ့မှ ဒီအသေလွတ်အောင်တော့ဖြင့် ခင်ဗျားတို့နေလို့
 မရတော့ဘူး ... (မှန်ပါဘုရား)၊ ရသေးရဲ့လား ... (မရတော့
 ပါဘုရား)၊ အသေလွတ်အောင်တော့ နေလို့မရတော့ဘူး၊ စားတဲ့
 စိတ်ကလေးလည်း လျှာပေါ်မှာ မွေးပြီး လျှာပေါ်သေတယ်၊

(အရေးကြီးပါတယ်ဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ဒီပုဂ္ဂိုလ်ခုနင်က ဘုရားက မင်းနိဗ္ဗာန်ရလိမ့်မယ်လို့ ဟောတာများဗျာ၊ ဒီကတည်းက ရသင့် ပြီဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချဖို့ကောင်းပြီ . . . (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒီလောက်ထိအောင် ဒကာ ဒကာမတွေ ဟောတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ကလည်း မဟောတာနဲ့ ခင်ဗျားတို့က မုန်းအောင် ဟောတတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ မတွေ့ဘဲ ဖြစ်တယ် . . . (မှန်ပါဘုရား)၊ အဲတော့ အဟောဘက်က ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်မှ ဓမ္မကထိကလို့ ဘုရားက ဟောတာလည်း ဦးခင်မောင်ရေ ဆုံးဖြတ်ချက်ချသင့်တယ် . . . (ချသင့်ပါတယ်ဘုရား)။

ဘုရားဟောတော်မူတာ မှန်ပါပေတယ် . . . (မှန်ပါတယ်ဘုရား)၊ မှန်ပါပေတယ်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ထဲက တစ်ခုခုကို မုန်းအောင်ဟောနိုင်၊ မလိုချင်အောင်ဟောနိုင်၊ ဆုံးအောင် ဟောနိုင်မှ ဓမ္မကထိကကွ၊ ရိပ်မိကြပလား . . . (ရိပ်မိပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဓမ္မကထိကကို ရွေးရဦးမှာ . . . (မှန်ပါဘုရား)၊ အင်း . . . ဒီတရားလေး နာရတာဖြင့် ကျုပ်ဖြင့် သိပ်ဝမ်းသာတာပဲဆိုရင် ခက်ပြီကော . . . (မှန်ပါဘုရား)၊ ဘယ်နဲ့တုံး ခက်သွားပြီတဲ့၊ ဝမ်းသာလို့ရှိရင် ဝေဒနာ ပစ္စယာ တဏှာက လာတော့မယ်၊ မလာပေဘူးလား လာမှာလား . . . (လာမှာပါဘုရား)။

အဲ အခုတော့ဖြင့် တစ်ခုသော တရား မုန်းအောင်၊
မလိုချင်အောင် ဆုံးအောင်ဟောနိုင်မှ ဓမ္မကထိကလို့ သံယုတ်
ပါဠိတော်ကနော် . . . (မှန်လှပါဘုရား)။

ကျောင်းဆောက်ရင် ဘုံပေါက်တယ်

ဒီလိုဟောထားပြန်တော့ ဦးခင်မောင်ရေ ဒါက နိဗ္ဗာန်နဲ့
ပတ်သက်ပြီး ဟောတာကိုဗျ . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ ကျောင်း
ဆောက်တဲ့နေရာ ဘုရားတည်တဲ့နေရာကျတော့လည်း သူတို့
ပီတိသော မနဿဖြစ်အောင်တော့ ဟောရမယ် . . . (မှန်လှပါ
ဘုရား)၊ ဟုတ်ဘူးလား . . . (မှန်ပါဘုရား)၊ ဒါက ဒိဌဓမ္မ
နိဗ္ဗာန်ရချင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုရင် ဒီကစဟော . . . (မှန်လှပါဘုရား)။

ဟိုဟာတွေက ကျောင်းဆောက်လို့ ဘုံပေါက်တာတွေ၊
အဲဒါတွေက သူ့ဝမ်းသာမှုကို အကြောင်းရင်းခံပြီး ချီးမြှောက်
တာတွေ ဟောတော့ ဟောကောင်းတာပဲ . . . (တင်ပါဘုရား)၊
သို့သော် ဒိဌဓမ္မနိဗ္ဗာန်ရချင်လို့ရှိရင် ဒီကစ . . . (မှန်လှပါ
ဘုရား)၊ ရှင်းပလား . . . (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

နိဗ္ဗာန်ရချင်ရင်တော့

ဒိဌဓမ္မနိဗ္ဗာန်ရချင်ရင် . . . (ဒီကစရမှာပါဘုရား)၊
မုန်းတဲ့အခြေကစရမယ် . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ဒကာ

ဒကာမတို့ သန္တာန်စိတ် ဘယ်နှမျိုးရှိတုံး . . . (ခြောက်မျိုး ရှိပါတယ်ဘုရား)။ အဲဒီခြောက်မျိုးပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်းသာ နောက်ကနေပြီး လိုက်ရှု . . . (မှန်လှပါဘုရား)။ ဘာတွေ့ရမတုံး လို့ မေးလို့ရှိရင် ကိုယ့်အသေချည်း တွေ့ရမည် . . . (မှန်လှ ပါဘုရား) သူများအသေတော့ မတွေ့ရဘူး . . . (မတွေ့ရပါ ဘူးဘုရား)။ တွေ့ရပါ့မလား . . . (မတွေ့ရပါဘူးဘုရား)။

အဲတော့ တွေ့ပါများတော့ ဘာဖြစ်မယ်ထင်တုံး . . . (မုန်းလာမှာပါဘုရား)။ ဪ . . . ဒါဖြင့် ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်မုန်းတာ ပဲ ဦးခင်မောင်ရေ . . . (မှန်လှပါဘုရား)။ ဦးဘတင် ဘာတဲ့ဗျာ . . . (ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်မုန်းတာပါဘုရား)။ ရှင်းပလား ဦးဘအုံး၊ ဦးဝင်းတို့ကော . . . (ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း များ ရှာနေစရာ လိုသေးလား . . . (မလိုပါဘူးဘုရား)။

သူပေါ်တဲ့နေရာ ရှုမိမှလည်း ကမ္မဋ္ဌာန်းကလည်း အမှန်ကိုဗျ . . . (မှန်လှပါဘုရား)။ အင်း သူပေါ်တဲ့နေရာ စိုက်ခနဲ၊ စိုက်ခနဲ ရှုမိမှ ဦးခင်မောင်ရေ အမှန်ကိုဗျ . . . (မှန်လှပါ ဘုရား)။ ဒါမှ နိဗ္ဗိန္ဒလာမှာ မဟုတ်ဘူးလား . . . (လာမှာပါ ဘုရား)။ နို့မဟုတ်ရင် လာပါ့မလား . . . (မလာပါဘူးဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတွေ ဒီခြောက်ဒွါရမှာ ဖြစ်တဲ့ ခြောက်စိတ်ကိုဖြင့် မမေ့ပါနဲ့ . . . (မှန်လှပါဘုရား)။ ခြောက်ခုလည်းပြင်တော့ မပေါ်ဘူး . . . (မှန်ပါဘုရား)။ တစ်ခုစီပဲ

ပေါ်မယ်- မျက်လုံးပေါ်နေရင် နားနှင့်တကွ ကျန်တဲ့ ငါးနေရာမှာ
... (မပေါ်ပါဘူးဘုရား)။

ပင့်ကူကြီးလိုလိုက်ပြီးရှုကြ

အင်း... ဝမ်းထဲ ကြံလုံးလေးပေါ်လို့ရှိရင် ကျန်တဲ့ငါး
နေရာမှာ... (မပေါ်ပါဘူးဘုရား)၊ မပေါ်ဘူး၊ ဒါဖြင့် ဒကာ
ဒကာမတို့ အဲဒီပေါ်ရာကိုသာ ပင့်ကူကြီးလိုပဲ လိုက်ရှုကြပေတော့
... (မှန်လှပါဘုရား)၊ ရှုလိုက်တော့ ဘာတွေ တွေ့ရမတုံး
ဦးခင်မောင်ရေ... (သေတာတွေ တွေ့ရမှာပါဘုရား)၊ အင်း ဖြစ်
ပျက်ဆိုတာ သေတာပဲမဟုတ်လား... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒီနေရာမွေးပြီး ဒီနေရာသေတာတွေ့ရတာပဲ... (မှန်ပါ
ဘုရား)၊ သဘောပါပလား... (ပါပါပြီဘုရား)၊ အဲဒီတော့ ကြည့်
ပါများလာရင် ဘာဖြစ်မယ်ထင်တုံး... (မုန်းလာမှာပါဘုရား)၊
အဲဒီလို မုန်းအောင် ဟောနိုင်တာမှ ဘာတဲ့တုံး... (ဓမ္မကထိက
ပါဘုရား)၊ ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် (၁)နံပါတ်တော့ ဘုန်းကြီးဘက်က
လုံလောက်သွားပြီ... (မှန်ပါဘုရား)၊ ခင်ဗျားတို့ မုန်းအောင်
တော့ဖြင့် ဟောပြီးပြီ၊ ခင်ဗျားတို့ဟာ ခင်ဗျားတို့ မမုန်းတာတော့
ဖြင့် ဘုန်းကြီး မတတ်နိုင်ဘူး... (မှန်ပါ)၊ မုန်းအောင်တော့ ဟော
ထားပြီး၊ ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ အခုမုန်းဉာဏ်ကလေးကော လာသင့်
သလောက်မလာဘူးလား... (လာပါတယ်ဘုရား)၊ ကဲ...
လာလို့ ရှိရင်လည်း ဒါ ခင်ဗျားတို့လည်း တရားနာတည့်တာပဲလို့
ဆိုရမှာ ပေါ့ဗျာ... (မှန်လှပါဘုရား)။

ခြောက်နေရာမှာကြည့်

ဒကာ ဒကာမတို့ ကိုယ်သေတာမြင်ရလို့ရှိရင် ဘယ်နဲ့
ဆိုကြပါမတုံး... (မုန်းပါတယ်ဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့
ကိုယ်သေတာ ကိုယ်မြင်အောင်ကြည့်ပါ... (မှန်လှပါဘုရား)၊
ကြည့်တတ်ပလား... (ကြည့်တတ်ပါပြီဘုရား)၊ ဘယ်နေရာ
ကြည့်ရမယ်... (ခြောက်နေရာကိုကြည့်ရမှာပါဘုရား)၊ အဲ...
ခြောက်နေရာမှာကြည့်၊ ခြောက်နေရာမှ တစ်ပါး ဘယ်နေရာမှ
မပေါ်ဘူး... (မှန်ပါဘုရား)၊ ခြောက်နေရာမှာ များများမကြည့်
ပါနဲ့ ပေါ်ရာတစ်ခုသာကြည့်ပေးပါတော့... (မှန်ပါဘုရား)။

ဦးခင်မောင် ဘာကြည့်ရမတုံး... (ပေါ်ရာတစ်ခုကြည့်
ရမှာပါဘုရား)၊ နှစ်ခုကော ပြိုင်ပေါ်နိုင်ရဲ့လား... (မပေါ်နိုင်ပါ
ဘုရား)၊ ကိုင်း... ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ကိုယ့်အသေ
ကိုယ်မြင်လို့ ရှိရင်ဖြင့် ကိုယ့်ဉာဏ်ဟာ ဘာဖြစ်လာမယ် ထင်တုံး
... (မုန်းလာမှာပါဘုရား)။

မုန်းဉာဏ်တက်လာတယ်

အဲ . . . မုန်းဉာဏ်တက်လာတယ် ဒကာ ဒကာမတွေ ဘာ ဖြစ်မယ်ထင်တုံး . . . (မုန်းဉာဏ်တက်လာပါတယ်ဘုရား)၊ လုပ် ကြည့်ပါဦး မမုန်းဘူးဆိုတော့ ဘုန်းကြီး အဟောည့်လို့ ပေါ့ဗျာ၊ ဟုတ်ဘူးလား မုန်းတော့မုန်းရမယ်၊ တစ်နည်းအားဖြင့် ဘုန်းကြီး အဟောည့်လို့ရှိရင်လည်း ဆွဲချက်တင်၊ ခင်ဗျားတို့ အတင့်ရဲလွန်းရင်လည်း ပြောချင်ပြော၊ အကိုက်တော့အကိုက်ပဲ သူကတော့ . . . (မှန်ပါဘုရား)။

မုန်းတော့ဖြင့် မမုန်းသင့်ဘူးလား . . . (မုန်းသင့်ပါတယ် ဘုရား)၊ ဒီပြင်နေရာ မကြည့်ပါနဲ့ သူများသေတာတောင်မှ ခင်ဗျားတို့ တစ်နေ့မှာ မသာလောင်းပေါင်း ဒီအရပ်က လေးငါး ဆယ်လောက် အလောင်းပေါင်း ကိုယ့်အိမ်ရှေ့က ဖြတ်ဖြတ်ပြီး ထမ်းသွားတာ မြင်လိုက်ရင် ဘယ်နဲ့နေတုံး . . . (မုန်းပါတယ် ဘုရား)၊ မုန်းဘူး လား . . . (မုန်းပါတယ်ဘုရား)။

ဒါမျိုးက မုန်းတာမဟုတ်ဘူး

အဲဒါက အမုန်းမဟုတ်ဘူးတဲ့ အကြောက်၊ ကြောက်တာ . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ အင်း . . . ငါများပါသွား ခက်ချည်ရဲ့၊ အဲဒါ မုန်းတာမဟုတ်ဘူးဗျ၊ မုန်းတာဟုတ်ကဲ့လား . . . (မဟုတ်ပါဘူး ဘုရား)၊ မုန်းတာက ဒါမျိုးမဟုတ်ဘူးတဲ့ ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီခန္ဓာ

ကြီးနဲ့ကို၊ ဒီအသေကြီးနဲ့ကို မနေချင်တော့တာမှ ဘယ်နဲ့ဆိုကြ
မတုံး . . . (မုန်းတာပါဘုရား)။

အခု အသေခန္ဓာကြီးနဲ့ကို အခုများ နိဗ္ဗာန်ရမယ်ဆို
ဘာတုံး . . . (မုန်းတာပါဘုရား)၊ ဟိုဟာက ကြောက်တာ . . .
(မှန်ပါဘုရား)၊ ရိပ်မိပလား . . . (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ကြောက်
တာနဲ့ မုန်းတာကော ကွဲပလား . . . (ကွဲပါပြီဘုရား)၊ ခင်ဗျားတို့
က ဘယ်ဘက်ကများနေတုံး . . . (ကြောက်တာကများပါတယ်
ဘုရား)။

ကြောက်တာနဲ့မုန်းတာတစ်ခြားစီ

ကြောက်တာကများလို့ရှိရင် ဟိုဘက်ကြောက်တယ်
ဒီဘက်ခင်တယ် . . . (မှန်ပါဘုရား)၊ မသေချာဘူးလား . . . (သေ
ချာပါတယ်ဘုရား)၊ ဟို သူများသေတာတော့ ကြောက်တယ်၊
ကိုယ်တော့ မသေပါရစေနဲ့၊ ကိုယ့်ကျတော့ ခင်ဖော်ခင်ဘက်ဖြစ်
နေတယ်၊ ရိပ်မိပလား . . . (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အမလေး ဒကာ ဒကာမတွေ ခင်ဗျားတို့က မသာတွေ
မြင်ရတာကြောက်လိုက်တာဆိုတော့ ဘယဉာဏ်တွေများ
ဖြစ်နေသလားလို့ အောက်မေ့မနေနဲ့ ဘယဉာဏ်မဟုတ်ဘူး
ဒီဥစ္စာ၊ ရိပ်မိပလား . . . (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)၊ ဒေါမနဿဖြစ်နေ
တာ၊ မဖြစ်ဘူးလား . . . (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဖြစ်တယ်မဖြစ်တယ်ကြည့်ပါလား၊ ဖျတ်ဆို နောက်ပြန်
လှည့်သွားတယ် . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ မလှည့်ဘူးလား . . .
(လှည့်ပါတယ်ဘုရား)၊ ပြတင်းပေါက်နားထိုင်နေတာ ဟိုက
ထမ်းချလာရင် ပြေးပြီနောက်ပိုင်းကို . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊
မပြေးဘူးလား . . . (ပြေးပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါ ပြေးတာ ထောက်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဒကာ
ဒကာမတို့ ဒါ သံဝေဂဉာဏ်ဝင်လို့လား၊ ကြောက်လို့လား . . .
(ကြောက်လို့ပါဘုရား)၊ သဘောကျပလား . . . (ကျပါပြီဘုရား)။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို ရွံ့ကြောက်ဖြစ်အောင် လုပ်ပါ

အဲတော့ သူများကျတော့ ခင်ဗျားတို့က ကြောက်တယ်
တဲ့၊ အဲတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ရွံ့ကြောက်ဖြစ်လာအောင်လုပ်ပါ
. . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ ဘယ်နဲ့ဆိုကြမတုံး . . . (ကိုယ့် ကိုယ်ကို
ရွံ့ကြောက်ဖြစ်လာအောင်လုပ်ပါ)၊ ခဏ ခဏများ စားချင်တဲ့
စိတ်ကလေးဟာလည်း စားချင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လေး၊ ချက်လိုက်ရတာ
ပြုတ်လိုက်ရတာလည်း လွန်လို့ အင်း . . . ချက်တုန်းလည်း
ချက်သေ သေနေတာပဲ . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ ဦးခင်မောင် . . .
(မှန်လှပါဘုရား)။

စားတဲ့အခါကော . . . (စားသေ သေနေတာပါဘုရား)
အင်း . . . အိပ်ပြန်တော့ကော . . . (အိပ်သေ သေတာပါဘုရား)

အသေကိုရပ်လို့ ရရဲ့လား... (မရပါဘူးဘုရား)။ ဘာဆုတောင်းထားလို့များ ဒီလောက်ပြည့်နေပါလိမ့်... (အသေဆုတောင်းထားလို့ပါဘုရား)။ အသေဆုတောင်း ထားလို့ဆိုတာပါတယ်၊ လူဖြစ်ရပါလို့၏ဆိုတာ ပါတယ်၊ လူဖြစ်ရပါလို့၏ဆိုတာ လူသေသေရပါလို့၏... (မှန်လှပါဘုရား)။

နတ်ဖြစ်ရပါလို့၏ဆိုတာ

နတ်ဖြစ်ရပါလို့၏ဆိုတာ... (နတ်သေသေရပါလို့၏ပါဘုရား)။ ဗြဟ္မာဖြစ်ရပါလို့၏... (ဗြဟ္မာသေသေရပါလို့၏ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့်မတောင်းကောင်းဘူးပြောတာပေါ့ဗျ၊ တောင်းကောင်းရဲ့လား... (မတောင်းကောင်းပါဘူးဘုရား)။ ရှေးကတောင်းတာတွေများ ခင်ဗျားတို့လျှာတွေပါ ခြစ်ပစ်ဖို့ကောင်းတယ်... (မှန်လှပါဘုရား)။ မှားသလား... (မမှားပါဘူးဘုရား)။

အသေတွေတောင်းထားတာ

ဘာတွေ တောင်းထားသတဲ့... (အသေတွေတောင်းထားတာပါဘုရား)။ အင်း... အသေရှားလို့တောင်းတာလား၊ အသေပေါ့လို့တောင်းတာလား... (အသေပေါ့လို့တောင်းတာ

ပါဘုရား။ ယခုတောင် အသေရပ်ပြီလား... (မရပ်ပါဘူး ဘုရား။) မရပ်ခင်က နောက်အသေတွေ အမွေပြတ်သွားမှာစိုး လို့လား၊ ဒါပဲ မေးစရာရှိတယ်၊ ဒီပြင်ဘာရှိသေးသတဲ့... (မရှိပါဘုရား။)

ရှေ့ပုံ၊ ရှေ့ပုံ၊ ဦးဝင်း ဒါ ဘာခေါ်မလဲ... (ရှေ့ပုံပါဘုရား။) ရှေ့ပုံပဲဆိုတာ ဘုန်းကြီးက နှုတ်ကြမ်းသလား၊ ဒကာ ဒကာမတွေ အလုပ်က ကြမ်းသလား... (အလုပ်ကကြမ်းပါတယ်ဘုရား။) နှုတ်ကပျော့နေသေးတယ်၊ ဟုတ်ဘူးလား၊ အလုပ်ကကြမ်း နေတယ်။

အဲဒါကြောင့် နှုတ်ကြမ်းတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ အလုပ်ကြမ်း တာဆိုတာ ဦးခင်မောင် မှတ်မိပြီလား... (မှတ်မိပါပြီဘုရား။) အလုပ်က ဒီထက်ပိုနေတယ်... (မှန်လှပါဘုရား။) ဘဝ ဆက်တိုင်း တောင်းနေပါသေးတယ်။

ဒီထဲ ဒီထက်ကြမ်းဘယ်ရှာတွေ့တော့မတဲ့... (မတွေ့ ပါဘုရား။) ဘယ်တော့မှ မလွတ်ပရစေနဲ့ကော မပါဘူးလား... (ပါပါတယ်ဘုရား။) ဘဝဆက်တိုင်း ဆက်တိုင်း လွတ်ရေးကျွတ် ရေးပါသေးရဲ့လား... (မပါပါဘူးဘုရား။)

အဆုံးခွန်သောဘဝ

အဲ့ဒီတော့ ဘုန်းကြီးက မင်းတို့ဟာကွာ လွန်လွန်းလှ တယ်၊ အသေချည့်ဆုတောင်းနေတာပဲဆိုတော့ နှုတ်ကြမ်းတယ်

လို့ ထင်ချင်ထင်မယ်၊ ခင်ဗျားတို့က ဘယ်အခါကာလမဆို အဆုံး
စွန်သောဘဝ၊ ဘယ်တော့မှလည်း ဆုံးမှာမဟုတ်ဘူး . . . (မှန်ပါ
ဘုရား)။ ရှေ့မြင်သေးရဲ့လား . . . (မမြင်ပါဘူးဘုရား)။

အကြိမ်ကြိမ်ခံစား၍ ဆိုတော့၊ အကြိမ်ကြိမ်ခံစားရင်
အကြိမ်ကြိမ်သေနေရမှာ . . . (မှန်ပါဘုရား)။ သဘောကျပြီ လား
. . . (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ချက်ချမတုံး၊ လက်ရှိမုန်းလိုက်
. . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ သဘောကျပြီလား။

လျှာပေါ်မှာ မိမိတစ်ယောက်သေတယ်ဆို၊ ဪ . . .
သေပြန်ပြီတစ်ယောက်၊ ဟုတ်ပြီလား . . . (မှန်ပါဘုရား)။ နားထဲ
တစ်ယောက် သေပြန်ပြီ၊ နားထဲကြားလိုက်ပြန်လို့ရှိရင်၊
နှာခေါင်းက အမွှေးနံ့ကလေး ရှူလိုက်ပြန်ပြီ . . . (တစ်ယောက်
သေပြန်ပြီဘုရား)။

သေချင်လို့သေတာ

အင်း . . . သေချင်လို့သေတာနော် . . . (မှန်ပါ ဘုရား)၊
သဘောကျပြီလား . . . ပုရွက်ဆိတ်ကလေးသည် ကားလို့ဆိုရင်
ပျားရည်ပန်းကန်ထဲမှာ ဒကာ ဒကာမတို့ စားတဲ့အခါ ကြည့်
ပါတော့ သေချင်လို့စားတာလို့ ခင်ဗျားတို့က မပြောကြဘူးလား
. . . (ပြောပါတယ်ဘုရား)။

တော်တော်ကြာကျတော့ သူက ခြေထောက်ကလေးနဲ့
ဟိုလျှောက် ဒီလျှောက်၊ မရုံးနိုင်သေး၊ မသေဘူးလား...
(သေပါတယ်ဘုရား)။

ဪ... တိရစ္ဆာန်များဟာ အသေခံမိုက်တာကိုး၊ မဆို
နိုင်ဘူးလား... (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။ ခင်ဗျားတို့ ကော...
(အသေခံမိုက်ပါတယ်ဘုရား)။ သဘောကျပြီလား...
(ကျပါတယ်ဘုရား)။

အင်း... လေးချောင်းနဲ့ နှစ်ချောင်းကွာတယ်။ ဒီလို
ပြောတော့ခင်ဗျားတို့က နှုတ်ကြမ်းတယ်လို့ ထင်ချင်ထင်ဦးမှာ၊
နှုတ်ကြမ်းတာလား၊ အလုပ်ကြမ်းတာလား... (အလုပ်ကြမ်း
တာပါဘုရား)။ အဲ့ဒါလေး အဖြေထည့်ကြပါဦးဗျ၊ နို့မဟုတ်ရင်
ဘုန်းကြီးတစ်ပါးတည်းဖြစ်နေတယ်။

ခင်ဗျားတို့က လွန်နေတယ်၊ မလွန်ဘူးလား...
(လွန်ပါတယ်ဘုရား)။ ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ကြပ်ကြပ်ဉာဏ်နဲ့
စဉ်းစားပြီး သကာလ ကိုယ့်အသေကိုယ်မြင်ဖို့ရာသည် ဒွါရ
ခြောက်ပေါက်မှာ အံ့မလေး လူကသာ အိပ်နေတယ် လှည့်သေ
နေတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

အိပ်နေတော့ဘဝင်စိတ်

အိပ်နေတော့ ဘဝင်စိတ်ကလည်း၊ အင်း... တစ်ခု

သော ဘဝင်စိတ်ကရှုဖို့၊ လေထုတ်ဖို့၊ နောက်ဘဝင်စိတ်က လေ
ရှိုက်ဖို့၊ အင်း. . . ဒီဘဝင်စိတ်ကလေးတွေနဲ့ တစ်ယောက်သေ
ရင် တစ်ယောက်အစားထိုး၊ တစ်ယောက်သေရင် တစ်ယောက်
အစားထိုးနဲ့၊ အိပ်နေတဲ့အခါကျလို့ရှိရင်ဖြင့်တဲ့၊ ထွက်သက်ဝင်
သက်နဲ့ ပြောမယ်ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် သုံးရာခြောက်ဆယ်သေတယ်
. . . (မှန်ပါဘုရား)။ လူပေါင်းလူပေါင်းနည်းသလားဗျာ. . .
(မနည်းပါဘူးဘုရား)။

ဝင်သက်ကလည်း သုံးရာခြောက်ဆယ်မနေဘူးလား
. . . (နေပါတယ်ဘုရား)။ တစ်နာရီကို ခုနှစ်ရာနှစ်ဆယ်၊
ဘယ်နှယ့်နေတုံး၊ ဘာတွေသေကြတာတုံး. . . (ထွက်သက်ဝင်
သက်ပါဘုရား)၊ ထွက်သက်ဝင်သက်သေတာ၊ ခင်ဗျားတို့ သေ
နေတာ. . . (မှန်ပါဘုရား)၊ ရိပ်မိပြီလား . . . (ရိပ်မိပါပြီ
ဘုရား)။

ဘယ်သူသေတာတုံး. . . (ထွက်သက်ဝင်သက်ပါ
ဘုရား)၊ ကိုယ်တိုင်သေနေတာဗျာ. . . (မှန်ပါဘုရား)၊ သဘော
ကျပြီလား . . . (ကျပါပြီဘုရား)။

ကိုယ်တိုင်သေနေတာ

ဦးခင်မောင် ဘယ်သူသေနေတာတုံးဗျာ. . . (ကိုယ်တိုင်
သေနေတာပါဘုရား)။ ရှင်းပြီလား. . . (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ... ဒါဖြင့် ရှုချင် ရှိုက်ချင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သေချင် လို့
... (မှန်လှပါဘုရား)။ မဟုတ်ဘူးလား... (မှန်ပါ ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့က ထင်တာကတော့ အရှု အရှိုက်မရှိမှ သေပြီ
ဘယ်လောက် ရိုင်းနေသတုံး၊ ဝမ်းကလေးတို့ ကြည့် ခင်ဗျားတို့က
နာခေါင်းလေးနား ထားကြည့်တယ်၊ မရှုဘူး၊ မရှိုက်ဘူးတဲ့၊
လာတယ် ခင်ဗျားတို့က၊ မရှုဘူးတဲ့၊ ဒီလိုပြောလေ့ မရှိဘူးလား
... (ရှိပါတယ်ဘုရား)။

အင်း... နဂိုကိုက မရှိတာ၊ ခင်ဗျားတို့က ခုမှ မရှုဘူး
ထင်နေလို့၊ ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

နဂိုကိုကတည်းက ရှုပြီးတဲ့နာမ်ရုပ်ဟာ ဘယ်နှယ့်တုံး
... (သေပါပြီဘုရား)။ သေပြီ၊ တစ်လောင်းသေပြန်ပြီ။ အင်း
... ပြန်ရှိုက်ပြန်တော့ကော... (သေပါပြီဘုရား)။ ရှိုက်ပြီး
သည်နဲ့ တစ်ပြိုင်နက်တည်း... (သေပါပြီဘုရား)။

ဝွမ်းကိုဆရာတင်နေတယ်

အင်း... မရှုဘူး လုပ်ပါလား၊ ဒီကျတော့ မရှုဘူးမလုပ်
ဘူး၊ အလကား ဝွမ်းဆရာတင်နေတယ်၊ ဉာဏ်ကို ဆရာတင်၊
သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဘာဆရာတင်ရမတုံး... (ဉာဏ်ဆရာတင်ရမှာပါ
ဘုရား)။ ခင်ဗျားတို့ နဂိုက ဆရာလုပ်နေတာက... (ဝွမ်းဆရာ

လုပ်နေပါတယ်ဘုရား)။ ဂွကျလိုက်တာဗျာ၊ ဂွမ်းများဆရာတင်
ရတယ်လို့ ဖြစ်မှဖြစ်ရလေထဲကပဲ။

ဦးဝင်းရေ၊ အတော်ဉာဏ်တုံးလို့ ဂွမ်းဆရာတင်တာပေါ့။
ဦးခင်မောင်ကြီးတို့ ဘာများ ဆရာတင်ဘူးသတုံး.. . (ဂွမ်းပါ
ဘုရား)။ ဂွမ်းပါပဲ၊ အံ့မလေး၊ ဖြစ်မှဖြစ်ရလေထဲကဖြစ်နေပြီ၊
နောက်ဂွမ်းဆရာမတင်နဲ့ ဒကာ ဒကာမတို့၊ ဉာဏ်ကို ဆရာတင်
... (မှန်ပါဘုရား)။

ဉာဏ်ကို ဆရာတင်တော့၊ ဟာ . . . ငါတစ်ယောက်
သေပြီ လို့ နောက်က ဉာဏ်က မမြင်ဘူးလား . . . (မြင်ပါတယ်
ဘုရား)။ နောက်တစ်ခါ ပေါ်လာပြန်တော့၊ ဉာဏ်ဆရာတင်
လိုက်တော့ ဟာတစ်ယောက် သေပြန်ပြီလို့ သူကမပြောဘူး
လား.. . (ပြောပါတယ်ဘုရား)။

ဉာဏ်ကိုဆရာတင်ကြ

အဲ့ဒီတော့ ဘယ်သူ့ဆရာတင်ရမတုံး.. . (ဉာဏ်ဆရာ
တင်ရမှာပါဘုရား)။ အဲ. . . နောက် ဂွမ်းဖြုတ်၊ ဉာဏ်ဆရာတင်
ကြ၊ ရိပ်မိပြီလား.. . (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဂွမ်းသာ ဆရာတင်နေကြမယ်ဆိုရင်ဖြင့် မျက်ရည်ကျဖို့
စိတ်ကူးပါ၊ ဟုတ်ပြီလား.. . (မှန်ပါဘုရား)။ ဉာဏ်ဆရာတင်
မယ်ဆိုရင် ဒီခန္ဓာမုန်းပြီ၊ သဘောကျပြီလား.. . (မှန်ပါဘုရား)။

ဉာဏ်ဆရာတင်ရင်... (ခန္ဓာမုန်းပါပြီဘုရား)၊ ဝှမ်းဆရာတင်ရင်... (မျက်ရည်ကျရမှာပါဘုရား)၊ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)၊ အံ့မလေး... အတော်ပြောရတယ်ဗျ၊ ဒီနှစ်လုံးထဲတင်နာရီမနည်းဘူး၊ ထူလွန်းလို့၊ ထူလွန်းလို့... (မှန်ပါဘုရား)၊ မထူဘူးလား၊ ထူသလား... (ထူပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ဘုန်းကြီးပြောတဲ့ အတိုင်းသာ ကြည့်မယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ ပျော်တဲ့ဉာဏ်လာမလား၊ ပျင်းမုန်းငြီးငွေ့တဲ့ဉာဏ် လာမလား... (ပျင်းမုန်းငြီးငွေ့တဲ့ဉာဏ်လာမှာပါဘုရား)။

ဘယ်ခန္ဓာမဆို အသေပဲရမယ်

ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတာဝန် ကုန်ပြီနော်... (မှန်ပါဘုရား)။ မကုန်သေးဘူးလား... (ကုန်ပါပြီဘုရား)။ ကုန်ပြီ၊ ကုန်ပြီ၊ ဒါဖြင့် မုန်းအောင်ဟောနိုင်မှုကို၊ ပြီးတော့ မလိုချင်အောင် ဟောနိုင်မှဆိုတော့ ဒီလိုအသေချည့်ရမယ် ဒကာ ဒကာမတို့၊ နတ်ခန္ဓာရလည်း ခဏ ခဏ အသေပဲရမယ်၊ ဗြဟ္မာ ခန္ဓာရရင်ကော... (အသေပဲရမှာပါဘုရား)။

စိတ်ထဲက ဘယ်နှယ့်ပေါက်သတုံး မလိုချင်ဘူး၊ ဟော... နှစ်နံပါတ်လည်း လာတော့တာပဲ၊ မလိုချင်ဘူးဆိုတာ မပေါ်

လာဘူးလား... (ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား)။ သဘောကျ ပြီလား
... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒီလိုပဲ ဒကာ ဒကာမတွေရေ ရောက်ရာမှာ ခင်ဗျားတို့
ခဏ ခဏ သေပွဲဝင်နေရမှာပဲ၊ တော်လောက်ပါပြီဘုရား၊ ဒါဖြင့်
မလိုချင်တော့ပါဘူး... (မှန်လှပါဘုရား)။

မလာဘူးလား... (လာပါတယ်ဘုရား)၊ ဉာဏ်ဆရာ
တင်လိုက် တဲ့အခါကျတော့ မလိုချင်တာ တစ်ခါတည်းလာတယ်
... (မှန်ပါဘုရား)၊ မလာဘူးလား... (လာပါတယ်ဘုရား)၊
ဘယ်နှစ်ချက်ရှိသွားပြီတုံး... (နှစ်ချက်ရှိသွားပါပြီဘုရား)။

အသေဇာတ်သိမ်းသွားတယ်

နောက်နှစ်ချက်တင်မကဘူး၊ ကိုင်း... ဒီလောက်
ဒုက္ခရောက်တာတော့ ဇာတ်သိမ်းချင်ပါပေါ့ဘုရား၊ မလာဘူး
လား... (လာပါတယ်ဘုရား)။

ဒီလောက်ဒုက္ခရောက်တာတော့ ဇာတ်သိမ်းချင်ပါပေါ့
ဘုရားဆိုတော့ကို တစ်ခါတည်း ဒကာ ဒကာမတွေ သန္တာန်မှာ
သူနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ခင်တွယ်တဲ့ တဏှာက ချုပ်သွားတော့
သူကလည်း ဇာတ်သိမ်းသွားတာပဲ... (မှန်ပါဘုရား)၊ အသေ
ကလည်း ဇာတ်သိမ်းသွားတယ်... (မှန်ပါဘုရား)၊ ဟုတ်ဘူး
လား။

သူ့နေရာနိဗ္ဗာန်အစားထိုးတယ်

မသေရာနိဗ္ဗာန်က သူ့နေရာအစား မထိုးဘူးလား . . .
(ထိုးပါတယ်ဘုရား)၊ အဲ . . . ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီလိုသာကြည့်
လို့ရှိရင် နိဗ္ဗာန်မရဘူးလို့ ဟောရင် လွဲတော့မပေါ့ . . . (မှန်ပါ
ဘုရား)၊ ရှင်းကြပြီလား . . . (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

နိဗ္ဗာန်ရောက်မှ ရောက်ပါ့မလားလို့များ သံသယ
ရှိသေးရဲ့လား . . . (မရှိပါဘူးဘုရား)၊ မရှိနဲ့ သေချာတယ်၊
မသေချာဘူးလား . . . (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးဘက်က ဘယ်နှစ်ချက် ဟောလိုက်
သတုံး . . . (သုံးချက်ဟောလိုက်ပါတယ်ဘုရား)၊ ကိုင်း . . .
ခင်ဗျားတို့ဘက်ကလည်း သုံးချက်။

ခင်ဗျားတို့ဘက်က သုံးချက်ကတော့ ခင်ဗျားတို့ကို
သင်ပေးရဦးမှာ အပြီးသတ်တော့ ဟောတဲ့ဘက်က ပြီးလို့ရှိရင်
ငါ့တာဝန်ပြီး ထိုင်နေဖို့မဟုတ်သေးဘူး၊ ခက်လိုက်တာက၊
ဘာလုပ်ရဦးမှာတုံးဗျ၊ ထိုင်ရဦးမှာပဲဗျ၊ တယ်မထူးလှပါဘူး၊
နားဖို့အတွက်ကို မပါပါဘူး။

ခင်ဗျားတို့ဘက်ကတဲ့၊ ခင်ဗျားတို့သန္တာန်ဖြစ်တဲ့ စိတ်က
လေးကို ရှေးဦးစွာ မုန်းအောင်ကျင့်ရမယ် . . . (မှန်ပါဘုရား)။

မုန်းအောင်ကျင့်ဆိုတော့ ကျင့်နည်းကို ပြောမှရမယ်တဲ့၊
မုန်းအောင်ကျင့်ရမယ်၊ မလိုချင်အောင်ကျင့်ရမယ်၊ ဆုံးအောင်

၄၆ * သစ္စာလေးပါးတရားတော်

ကျင့်ရမယ် . . . (မှန်ပါဘုရား)၊ သဘောကျပြီလား . . .
(ကျပါပြီဘုရား)။

မုန်းအောင်မလိုချင်အောင်ကျင့်ရမယ်

ဘယ်လိုကျင့်ရမှာတုံး . . . (မုန်းအောင်၊ မလိုချင်
အောင်၊ ဆုံးအောင်ကျင့်ရမှာပါဘုရား)၊ ဆုံးအောင် ကျင့်ရမယ်၊
ခင်ဗျားတို့သန္တာန်ဖြစ်တဲ့ စိတ်ကလေးတွေပေါ့ဗျာ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
စိတ်ကလေးနော် . . . (မှန်ပါဘုရား)။

ဒီစိတ်ကလေးဟောလိုက်သဖြင့် ဝိညာဏ်ဟောလိုက်
သဖြင့် နာမ်ရုပ်လည်း ဒီအတိုင်းပေါ့ဗျာ . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊
သဠာယတနရှုချင်ရင်ကော . . . (ဒီအတိုင်းပါဘုရား)၊ ဖဿ
ရှုတော့ကော . . . (ဒီအတိုင်းပါဘုရား)။

အင်း . . . ဖဿမုန်း၊ ဖဿမလိုချင်၊ ဟုတ်လား၊ ဖဿ
ဆုံးအောင်ရှုရင်ပြီးသွားမှာပဲ။

ရှုစရာ (၁၂) ခု

အဲဒီတော့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် (၁၂)ခုဟာ ရှုစရာချည့်လို့
မှတ်ပါ . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ ရှင်းပြီလား . . . (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် (၁၂) ခုကို ရှုစရာလို့ သေသေချာချာ သံယုတ်

ပါဠိတော်မှာ ဟောတယ်၊ သဘောကျပြီလား . . . (ကျပါပြီ ဘုရား)။

ရှုစရာများရှားနေသလား . . . (မရှားပါဘူးဘုရား)၊ မရှု တတ်ရင်ရှားလို့၊ ရှုတတ်လို့ရှိရင်ခင်ဗျားတို့ သန္တာန်မှာ နားပေါက် ကလည်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ရှိတာပဲ၊ တစ်နေ့က ပြခဲ့ပြီ၊ နှာခေါင်း ပေါက်ကကော . . . (ရှိပါတယ်ဘုရား)၊ ခွါရ (၆) ပေါက်စလုံး ဗျာ . . . (ရှိပါတယ်ဘုရား)

အဲဒီတော့ ခွါရ (၆)ပေါက်ကကော နားသေးရဲ့လား . . . (မနားပါဘူးဘုရား)၊ မနောကကော ပေါ်ရာကိုသာ လိုက် မယ်ဆိုရင် ဒီစိတ်ဝိညာဏ်တွေ မတွေ့ပေဘူးလား . . . (တွေ့ပါ တယ်ဘုရား)၊ သဘောပါပြီလား . . . (ပါပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတွေဘက်က ရှုနည်းက ဒီလိုပါတဲ့၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ ဖြစ်ဖို့ပဲ ဂရုစိုက်ရမယ်နော် . . . (မှန်ပါ ဘုရား)၊ ဘာဂရုစိုက်ရမတုံး . . . (ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိဖြစ်ဖို့ ဂရုစိုက်ရမှာပါ ဘုရား)။

ဓမ္မ၊ ဒီက ဓမ္မ ဟုတ်လား၊ အနု ပဋိ ပတ္တိ၊ ဒီက အနု ပဋိ ပတ္တိ ဟုတ်လား၊ ဒီကဘာတုံး . . . (ဓမ္မပါဘုရား)၊ ဒီက . . . (အနုပဋိပတ္တိပါဘုရား)၊ ပေါင်းလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ . . . (ဓမ္မာနု ပဋိပတ္တိပါဘုရား)၊ အံ့မလေး . . . ကလေးတွေလို သင်နေရပါလား။

လျှော်အောင်ကျင့်တာ

မလွယ်ပါလား၊ ဒီဘက်က ဘာပါလိမ့် . . . (ဓမ္မပါဘုရား)၊ ဒီဘက်က . . . (အနုပဋိပတ္တိပါဘုရား)၊ အနုပဋိပတ္တိ၊ အနုက လျှော်တာ၊ ပဋိပတ္တိက ကျင့်တာ၊ လျှော်အောင်ကျင့်တာ။

ဒါကဘာတဲ့ . . . (အနု ပဋိ ပတ္တိပါဘုရား)၊ မြန်မာလို ပြန်တော့ . . . (လျှော်အောင်ကျင့်တာပါဘုရား)၊ လျှော်အောင်ကျင့်လို့ ဆိုတဲ့ဥစ္စာကျတော့၊ ဘယ်သူနဲ့ လျှော်ရမှာတုံးဆိုတော့ မင်းတို့ကွာ သင့်လျော်သလို သင့်အောင် နေကြမှာပေါ့ ဆိုတော့ တစ်ယောက်နဲ့တော့ လျှော်ရတော့မယ် . . . (မှန်ပါဘုရား)၊ ဟုတ်ဘူးလား။

တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ မင်းတို့သည်ကားလို့ဆိုရင် သင့်လျော်အောင် ကြည့်နေကြမှာပေါ့ဆိုတော့ တစ်ယောက်တည်း ပြောတဲ့စကားလား၊ နှစ်ယောက်ပြောတဲ့ စကားလား . . . (နှစ်ယောက်ပြောတဲ့စကားပါဘုရား)။

အဲ . . . ဒီမှာစဉ်းစားလိုက် လျှော်အောင်ကျင့် ဒီတရားက၊ ဘယ်သူနဲ့ လျှော်အောင်ကျင့်ရမှာတုံးဆိုတော့ ရွှေ့ပိုင်းက ရှုတဲ့တရားနဲ့၊ အရှုခံရမယ့်တရားနဲ့ ဟောဒီ အရှုဉာဏ်နဲ့ လျှော်အောင်ကျင့်၊ ရိပ်မိပြီလား . . . (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

အရှင်ခနဲ၊ အရှင်ညဏ်နဲ၊ လျှော်အောင်ကျင့်

အရှင်ခနဲ၊ အရှင်ညဏ်နဲဘာတဲ့ . . . (လျှော်အောင်ကျင့် ရမှာပါဘုရား)၊ ပြောပါဦး၊ ပြောပါဦး ဘာတဲ့ . . . (အရှင်ခနဲ၊ အရှင်ညဏ်လျှော်အောင်ကျင့်ရမှာပါဘုရား)၊ သုံးခေါက်ပြောစမ်း ပါ . . . (အရှင်ခနဲ၊ အရှင်ညဏ်လျှော်အောင်ကျင့်ပါဘုရား)။

ဟောဒီက အဖြစ်၊ ဒီကလည်း အဖြစ်ကိုပဲ သိရမယ်၊ ဒီက အပျက်ဆိုရင် . . . (အပျက်ကိုပဲ သိရမှာပါဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ဒီကဖြစ်ပျက်နဲ့ ဒီက သိချက်နဲ့ဟာ ကိုက်နေရမယ်၊ မလျော်ဘူး လား . . . (လျော်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲ့ဒါလေး လုပ်ရမယ်တဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေဘက်က ရှင်းပြီလား . . . (ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။

ဘုန်းကြီးကတော့ ခုနက ပြောတဲ့ဘက်ကတော့ ပြီးခဲ့ပြီ၊ ခင်ဗျားတို့ဘက်က ဒါလေးတော့ လုပ်ကြ . . . (မှန်လှပါ ဘုရား)၊ သဘောပါပြီလား . . . (ပါပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒါက ဓမ္မ၊ ဒါကဘာတဲ့ . . . (အနုပဋိပတ္တိပါ ဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ဒါက ရှုစရာ၊ ဒါက ရှုညဏ်၊ သဘောကျပြီလား . . . (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါက အရှင်ခတရား၊ ဒါက . . . (အရှင်ညဏ်ပါဘုရား)၊ အရှင်ခတရားက ဖြစ်ပျက်ဆိုရင်၊ ရှုညဏ်ကလည်း ဖြစ်ပျက်ထက် မပိုစေနဲ့၊ ဪ . . . ဖြစ်ပျက်ပဲကိုးလို့ သိပေး၊ ဒီပြင် ဘာမှ ပိုမသိနဲ့၊ ရှင်းပြီလား . . . (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သူက ဖြစ်ပျက်ပြရင်၊ ဖြစ်ပျက်ပဲ၊ သူကမုန်းစရာပြရင် . . . (မုန်းစရာပါဘုရား)၊ သူကအဆုံးပြရင် . . . (အဆုံးပါဘုရား)၊ အဲ့ဒီလို ခင်ဗျားတို့ ဒီဘက်က နောက်က လျှော်သုံးချက် လိုက်လိုက်လို့ရှိရင်လည်းတဲ့၊ အဲ့ဒါ ဓမ္မနု ဓမ္မ ပဋိပတ္တိပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ပါတယ်၊ လျှော်သုံးချက်လိုက်နိုင်လို့ရှိရင်၊ သဘောပါပြီလား . . . (ပါပါပြီဘုရား)။

အင်း . . . ဒါ ခင်ဗျားတို့ဘက်ကနော်၊ ဒါ . . . ခင်ဗျား တို့ဘက်က အရေးတကြီး မှတ်ရမယ့်အလုပ် . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ ဟုတ်ပြီလား၊ ဘုန်းကြီးဘက်ကတာဝန်က ခုနက ပြီးသွားပြီ၊ ခု ခင်ဗျားတို့ သင်တဲ့ဘက်က လာနေတာ။

ဒီကဘာပါလိမ့် ဓမ္မ၊ ဒီက ဘာတုံး . . . (အနုပဋိပတ္တိပါဘုရား)၊ ဓမ္မဆိုတာ ခင်ဗျားတို့သန္တာန် ဘယ်စိတ်ပေါ်ပေါ်၊ ရှင်းပြီလား . . . (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဖြစ်မှန်းပျက်မှန်းကိုသိပေးပါ

ဘယ်စိတ်ပေါ်ပေါ် သူက အဖြစ်နဲ့အပျက်ပဲရှိတယ်၊ နောက်က ပဋိပတ္တိက ဘယ်လိုကျင့်ရမှာပါလိမ့် . . . (လျှော်အောင် ကျင့်ရမှာပါဘုရား)၊ ဖြစ်မှန်းပျက်မှန်းကို သိပေးပါတဲ့၊ အပိုမသိပါနဲ့၊ သဘောကျပြီလား။

ယောက်ျားတွေ၊ မိန်းမတွေ မလာပါစေနဲ့၊ ဖြစ်ပြီးပျက်နေ

တယ်လို့ပဲ သိနေရုံပဲ၊ ငါတွေ၊ သူတွေလည်း၊ မလာစေနဲ့၊ ဩော်
... ရှေ့နားဖြစ်ပျက်နေတာပဲ၊ ဒီလိုပဲသွားပါ၊ ဟုတ်ပြီလား။

ရှေ့နားဖြစ်ပျက်နေတယ်လို့သာ သွားလိုက်လို့ရှိရင်ဖြင့်
ဓမ္မနဲ့ အနုပဋိပတ္တိနဲ့ သွားကိုက်တယ်။ ဦးဘတင်ရေ ဘယ်နှယ့်
တုံး... (ဓမ္မနဲ့ အနုပဋိပတ္တိနဲ့ သွားကိုက်ပါတယ်ဘုရား)၊
ဦးခင်မောင် ဒီအချက်ဟာ အရေးကြီးတယ်... (မှန်ပါဘုရား)၊
ဦးစံရင်တို့ ဒီအချက် အရေးမကြီးဘူးလား... (ကြီးပါတယ်
ဘုရား)။

ဓမ္မနဲ့လျှော်အောင်ကျင့်

ဘာနဲ့ကိုက်ရမတုံး... (ဓမ္မနဲ့ အနုပဋိပတ္တိနဲ့ ကိုက်ရမှာပါ
ဘုရား)၊ အဲ... ဓမ္မနဲ့ အနုပဋိပတ္တိနဲ့ သွားကိုက်ရမယ်၊ အနုက
လျှော်တာကိုးဗျ၊ ပဋိပတ္တိက အကျင့်၊ လျှော်အောင်ကျင့်၊ ဘာနဲ့
လျှော်ရမှာတုံး... (ဓမ္မနဲ့ပါဘုရား)။

ဓမ္မနဲ့လျှော်အောင်၊ ဓမ္မက ဘာပြုလေ့ရှိသတုံး... (ဖြစ်
ပျက်ပါဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်ပဲ လျှော်အောင်ကြည့်လိုက်ရုံပဲ။
ဒီပြင် ခင်ဗျားတို့က ဘာမှအပိုဆောင်းမနေတော့နဲ့၊ ဟုတ်ဘူး
လား၊ ဈေးရောင်းသလိုမှတ်မနေနဲ့။

ဈေးရောင်းတဲ့အခါကျတော့ ကျုပ် သာသာထိုးထိုးထည့်
ပေးပါမယ်လို့ အဲ့ဒီလိုမရဘူး၊ ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

မရဘူး၊ မရဘူး၊ ဒီဥစ္စာက အလေးခိုးလို့လည်းမရဘူး၊
သာသာထိုးထိုးထည့်လို့ကော... (မရပါဘုရား)။ သူနဲ့သူလျှော်
ရင် ပြီးတာပဲတဲ့။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘယ်နှယ်လုပ်ကြရမှာတုံး... ဓမ္မနဲ့ အနုပဋိပတ္တိဖြင့်
ဦးခင်မောင် ကိုက်ပစေ။ ဦးစံရင်တို့ ကိုက်ရမယ်နော်... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဒါမကိုက်သေးရင် အကျင့်မမှန်သေး

ဒါမကိုက်သေးလို့ရှိရင် နေရာမကျသေးဘူး၊ ဒါသည်
ကားလို့ဆိုရင် ဒကာ ဒကာမတို့ မဂ်ဖိုလ်ရမယ့် အကျင့်မဟုတ်
သေးဘူးတဲ့၊ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘာတဲ့တုံး... (မဂ်ဖိုလ်ရမယ့်အကျင့်မဟုတ်သေးပါ
ဘုရား)။ မဂ်ဖိုလ်ရမယ့်အကျင့်မဟုတ်သေးဘူးတဲ့၊ ဒကာ ဒကာမ
တို့ ဒါဖြင့် ဒါက ဘုန်းကြီးကပြောတယ်။ ဒါနဲ့မကိုက်လို့ရှိရင် ဓမ္မ
နဲ့ အနုပဋိပတ္တိနဲ့ မကိုက်ကြလို့ရှိရင် မဂ်ဖိုလ်ရတဲ့အကျင့်မဟုတ်
ဘူးလို့ ဘုန်းကြီးက ခုပဲ ဒကာ ဒကာမတွေကို ဆုံးမတယ်နော်။

အဲဒီတော့ကို ဘယ်နှယ်ကြောင့်တုံး ဒီဥစ္စာဘုရား၊
မကိုက်ရတာ၊ ဝေးလို့မကိုက်လို့ရှိရင်လည်း ဒါ ခင်ဗျားတို့ ဪ
... ဝေးရှာတယ် မကိုက်ပေဘူး၊ မဆိုသင့်ဘူးလား... (ဆိုသင့်
ပါတယ်ဘုရား)။

ခုတော့ဗျာ... ကိုယ်သေတာ ကိုယ်ကြည့်ရတာဆို
တော့ ဝေးလို့လည်း ဆိုစရာက အတော်ခက်သွားတယ်...
(မှန်လှပါဘုရား)၊ မခက်ဘူးလား... (ခက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဝေးလို့လား ကိုယ်သေတာ ကိုယ်ကြည့်ရတာ...
(မဝေးပါဘူးဘုရား)၊ ဝေးသလား၊ နီးသလား... (နီးပါတယ်
ဘုရား)၊ ဟာ... ဒါဖြင့် အနီးမှန်နေလို့လားလို့ မေးချင်တယ်
ကျုပ်က၊ အဝေးမွဲပြီး အနီးမှန်နေလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒီမျက်လုံး အသုံး
မကျတော့ဘူး၊ ကျပါဦးမလား... (မကျပါဘူးဘုရား)။

ရှေးကအပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ကိုက်ပါစေ

အဲ့... အဲ့ဒါက ခင်ဗျားတို့ ပကတိမျက်လုံးကိုဆိုတာ
ပါတဲ့၊ ဒီနေရာတော့ ဉာဏ်နဲ့၊ ဓမ္မနဲ့၊ အနုပဋိပတ္တိနဲ့သာ လျော်
အောင်သာလုပ်လိုက်တော့။ ရှေးကအပျက်နဲ့ နောက်ကမဂ်နဲ့
လိုက်ရင်ပြီးတာပဲတဲ့။ တိုတိုကျတော့ ဒါပါပဲ။ သဘောကျပြီလား
... (ကျပါပြီဘုရား)။

ရှေးက... (အပျက်ပါဘုရား)၊ နောက်က... (မဂ်ပါ
ဘုရား)၊ ဒါကိုက်ရင် ဓမ္မအနုပဋိပတ္တိ ဖြစ်တာပဲ... (မှန်ပါဘုရား)၊
ဦးဝင်းရေ နေရာကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ကဲ... ဒီလိုနေရာကျတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့်တဲ့ ဒကာ
ဒကာမတို့ မုန်းမယ်ဟုတ်လားဗျာ၊ မလိုချင်မယ်၊ အင်း ဒါကြီးနဲ့

အိုးစားကွဲချင်မယ်၊ ဆုံးချင်မယ်ဆိုတာ မလာပေဘူးလား...
(လာပါတယ်ဘုရား)။

အဲ... ဒီနှစ်ခုကိုက်အောင်လုပ်ပါတဲ့၊ ဒါမှ ဟိုသုံးချက်
ကိစ္စပြီးသွားမယ်... (မှန်လှပါဘုရား)၊ သဘောကျပြီလား...
(ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါ ဘယ်သူ့ဘက်ကပါလိမ့်... (တပည့်တော်တို့ဘက်
ကပါဘုရား)၊ တပည့်တော်တို့ဘက်က ဒကာ ဒကာမတွေဘက်
က ကဲ... ဒကာ ဒကာမတွေဘက်က သုံးချက်ကို အသာထား
လိုက်ပါတော့၊ ဒီတစ်ချက်တည်းမှာ အကုန်ပါသွားပြီလို့ မှတ်
လိုက်... (မှန်လှပါဘုရား)၊ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဓမ္မနဲ့ အနုပဋိပတ္တိဆိုတာလေး လျော်လို့ရှိရင်ပြီးတာပဲ၊
ဒါဖြင့် ဓမ္မာနု ဓမ္မဋီပနုပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါပြီတဲ့၊ မဖြစ်သေးဘူးလား...
(ဖြစ်ပါပြီဘုရား)။

ဒီသုံးချက်ညီအောင် ဟောကြ ကျင့်ကြပါ

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ဘုရားကဟောတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း
ဒီသုံးချက်ညီအောင်ဟော၊ ကျင့်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း ဒီသုံးချက်
ဓမ္မနုဓမ္မပဋိပတ္တိနဲ့ညီအောင် ကျင့်ကြမယ်ဆိုရင် ဘုရားက
ဘယ်လိုများ ဆုံးဖြတ်ချက်ချသတုံး... (ဒိဌဓမ္မနိဗ္ဗာန်ရမယ့်
ပုဂ္ဂိုလ်ပါဘုရား)၊ ဒိဌဓမ္မနိဗ္ဗာန်ရမယ့်ပုဂ္ဂိုလ်တဲ့၊ အကြွေးပုဂ္ဂိုလ်
မဟုတ်ဘူးတဲ့၊ ဟုတ်ဘူးလား။

ယခုဘဝ နိဗ္ဗာန်ရမယ့်ပုဂ္ဂိုလ်လို့ မဆိုဘူးလား.. . (ဆိုပါတယ်ဘုရား)၊ အဲ့ဒါ ဒီလောက်ဆိုထားတော့ ကျုပ်တို့က ဘုရားကလည်း တို့အင်း.. . တရားအားထုတ်ချင်အောင်လို့များ ပြောနေသလားလို့များ ဘုရားအပေါ်မှာ ခင်ဗျားတို့က တရားဆွဲလုံးများ တင်နေဦးမယ်။

ခင်ဗျားတို့က လျှာကအတော်ရှည်တာ၊ ဘုရားက ကရုဏာနဲ့သနားလို့ပြောရှာတာ၊ တကယ်တော့ တော်တော်လုပ်ရဦးမှာ၊ ခင်ဗျားတို့က ဒီနေရာတော့ ဉာဏ်က အတော်ထိုးထွင်းတာ၊ သေဖို့ကျတော့ ဆုတ်ယုတ်အောင်ကို တွက်ယူတယ်။

ဘုရားဆိုတာ တစ်ခွန်းနဲ့အမှန်ပြောတယ်

ဘယ်နှယ့်တုံး၊ မမှားဘူးလား.. . (မှားပါတယ်ဘုရား)၊ ကဲ.. . ဒါဖြင့် ဟုတ်ပါတယ်တဲ့ ဘုရားဆိုတာ ဦးခင်မောင် နှစ်ခွန်းမပြောဘူး၊ တစ်ခွန်းနဲ့အမှန်၊ ဒါ ဘုရားထုံးတမ်း.. . (မှန်ပါဘုရား)။

ဘုရားထုံးတမ်းက ဘာတုံး.. . (နှစ်ခွန်းမပြော၊ တစ်ခွန်းနဲ့ အမှန်ပြောတာပါဘုရား)၊ သူက ဒီဘဝနိဗ္ဗာန်ရမယ့်ပုဂ္ဂိုလ်ကွဆိုတော့ နှစ်ခွန်းလား၊ တစ်ခွန်းတည်းလား.. . (တစ်ခွန်းတည်းပါဘုရား)။

အဲ့ဒီတစ်ခွန်းတည်းဖြင့်ဗျာ နဂိုကလည်း ကိုယ်တော်ကြီးက နှစ်ခွန်းပြောတတ်ရဲ့လား.. . (မပြောတတ်ပါဘူးဘုရား)၊

၅၆ * သစ္စာလေးပါးတရားတော်

တစ်ခွန်းပြောပြန်တော့လည်း အတိမ်းအစောင်းပါသေးသလား
... (မပါပါဘူးဘုရား)။

အဲ... နှစ်ခွန်းလည်းမပြော၊ တစ်ခွန်းနဲ့ အမှန်သုံးတယ်၊
ဒီကိုယ်တော်ကြီးကပြောတာကို ခင်ဗျားတို့က ဪ... သတ္တဝါ
တွေ သနားရှာလွန်းလို့ ကျင့်ဖြစ်အောင်လို့ ပြောနေရှာတာလို့
သွားမလုပ်နဲ့... (မှန်လှပါဘုရား)၊ ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီ
ဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့က အတော်လျှာရှည်လို့ဗျာ၊ အံ့မလေး ဘုရား
အပေါ်တော့ သွားတော့မရှည်လိုက်ပါနဲ့ဗျာ၊ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး
က သတ္တဝါတွေ ရင်ဝယ်သားကဲ့သို့ သနားတော့ကို စပြီးသကာ
လ ဆွဲရှာတယ်၊ ဆွဲရှာတယ်၊ လုပ်မနေနဲ့၊ ဒါ ဒီဟာကို မဟုတ်ဘူး၊
ခင်ဗျားတို့က လေချိုသွေးတာပါ၊ ဟုတ်ဘူးလား ဦးစံရင်ရေ...
(မှန်လှပါဘုရား)။

ပြောတဲ့အတိုင်းဖြစ်ရမယ်

ဘုရားကတော့ နှစ်ခွန်းမပြောဘူး၊ တစ်ခွန်းနဲ့အမှန်ပြော
ပါတယ်ဆိုတာလေး ချီထားကတည်းကိုက သူ့ထုံးစံကို မှတ်ထား
ကတည်းကိုက ဦးခင်မောင်ရေ သူပြောတဲ့အတိုင်း တသွေမတိမ်း
ဖြစ်ရမယ်... (မှန်လှပါဘုရား)၊ မဖြစ်စရာများရှိသေးသလား
... (မရှိပါဘူးဘုရား)။

ကဲ... မဖြစ်စရာမရှိတာ ဘုန်းကြီး ရှင်းပြမယ်၊ ဒါ ဒကာ
ဒကာမတွေက ကျင့်ပြီ၊ ဒွါရ (၆)ပေါက်မှာရှိတဲ့စိတ်၊ ဓမ္မနုပဋိ
ပတ္တိနဲ့လုပ်ပြီ၊ ဒီ ဓမ္မကို အနုပဋိပတ္တိနဲ့ လုပ်ပြီ၊ ဒီဓမ္မဆိုတာ စိတ်
တိုင်းပေါ့ဗျာ၊ ဘယ်စိတ်မဆို ဓမ္မချည့်ပဲမဟုတ်လား... (မှန်လှ
ပါဘုရား)။

ဓမ္မပေါ်တိုင်းဘာလုပ်ရမတုံး

အဲဒီ ဓမ္မပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း ဒီက ဘာလုပ်ရမတုံး...
(အနုပဋိပတ္တိ)၊ အနုပဋိပတ္တိဆိုတာလည်း သိပြီးသားနော်...
(မှန်လှပါဘုရား)။

ဒီကဖြစ်ပျက်ဆိုရင် သူက ဖြစ်ပျက်မြင်ရတယ်၊ မမြင်ရ
ပေဘူးလား... (မြင်ရပါတယ်ဘုရား)၊ ကောင်းပြီ၊ ဓမ္မနဲ့ အနုပဋိ
ပတ္တိဖြစ်သွားလို့ရှိရင် ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပန္နပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ခဲ့သော် ဒီဘဝ
နိဗ္ဗာန်ရရမယ်၊ ဘုရားက အသေအချာမပြောဘူးလား... (ပြော
ပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ... ရမရ စဉ်းစားကြစို့ဆိုတော့ ဒါ မိမိခန္ဓာဖြစ်ပျက်
ကို ပထမရှေးဦးစွာ မမုန်းဘူးလား... (မုန်းပါတယ်ဘုရား)၊
မြင်ပါများတော့ ဘယ်နှယ့်တုံး... (မုန်းပါတယ်ဘုရား)။

မိမိခန္ဓာလိုချင်သေးရဲ့လား

မြင်ပါများတော့ ဒီဉာဏ်က နဂိုတုန်းကတော့ မြင်ပါများ တဲ့ဉာဏ်၊ မုန်းတဲ့ဉာဏ်၊ နောက်ကျတော့ ဒါတွေချည့် ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိ ဖြစ်အောင်ချည့် လုပ်နေရတော့ မိမိခန္ဓာလဲ မိမိလို ချင်သေးရဲ့လား... (မလိုချင်ပါဘူးဘုရား)။

မလိုချင်ဘူးဆိုတော့ ဒီဉာဏ်က တက်မသွားဘူးလား ... (တက်သွားပါတယ်ဘုရား)၊ ပထမမုန်းဉာဏ်၊ နောက်ဘာ ဉာဏ်ဖြစ်မတုံး... (မလိုချင်တဲ့ဉာဏ်ပါဘုရား)။

မလိုချင်တဲ့ ဉာဏ်ဆိုတော့ နောက် သူတက်ဦးမယ်၊ ဪ... ဒီဥစ္စာသည်ကား မုန်းလည်း မုန်းစရာ၊ လိုချင်စရာ လည်းမရှိ၊ ဘာကြောင့်တုံးလို့မေးတော့မှ ဒကာ ဒကာမတွေက သစ္စာသံ ထွက်လာတယ်၊ ဒုက္ခရောက်လွန်းလို့ဘုရား ... (မှန်ပါဘုရား)၊ လာပြီ။

ဒုက္ခဆုံးအောင်ကျင့်ရမ္မာ

ဘယ့်နှယ်လာတုံး... (ဒုက္ခရောက်လွန်းလို့ပါဘုရား)၊ ဟုတ်ကောဟုတ်ရဲ့လား၊ ဒီဒုက္ခထက် ကြီးတာများရှိသေးရဲ့လား ... (မရှိပါဘူးဘုရား)၊ ခဏ ခဏသေရတဲ့ ဒုက္ခထက်ကြီးတာ များ... (မရှိပါဘူးဘုရား)၊ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီဉာဏ်သည် ခဏ ခဏ သေရတဲ့ ဒုက္ခပိုင်းခြား
ချလိုက်တယ်။ ပိုင်းခြားချလိုက်တော့ ဒီဒုက္ခ မချုပ်ပေဘူးလား
... (ချုပ်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ဆုံးသွားတာပေါ့... (မှန်ပါ
ဘုရား)၊ ဆုံးအောင်ကျင့်ရမှာ... (မှန်ပါဘုရား)။

ပထမမုန်းအောင်ကျင့်၊ နောက်မလိုချင်အောင်ကျင့်၊
နောက် ဘာတုံး... (ဆုံးအောင်ကျင့်ရမှာပါဘုရား)၊ ဆုံးမ
အောင်ကျင့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဒီဉာဏ်ဟာ ဒကာ ဒကာမ
တွေ ဘာဉာဏ်လာဖြစ်သတုံး... (မဂ်ဉာဏ်ပါဘုရား)၊ မဂ္ဂင်မှ
ရှစ်ပါးလာဖြစ်တယ်။

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးလာဖြစ်တယ်

မဂ္ဂင် ဘယ်နှစ်ပါးဖြစ်သတုံး... (ရှစ်ပါးလာဖြစ်ပါတယ်
ဘုရား)၊ အင်း... ရှစ်ပါးလာဖြစ်တော့ကိုး ဒကာ ဒကာမတို့
ခုနက ဒါ ဝိညာဏ်မဟုတ်လား... (မှန်ပါဘုရား)။

ကောင်းပြီ၊ စိတ်ဝိညာဏ်၊ မျက်လုံးဝိညာဏ် ဆိုရင်
“တိဏ္ဍံ သင်္ဂတိ ဖဿော၊ ဖဿ ပစ္စယာ ဝေဒနာ”၊ ဒီမှာတွဲရက်၊
တွဲရက် မချုပ်ဘူးလား... (ချုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒီ ဝိညာဏ်ချုပ်တယ်ဆိုရင် ဖဿနဲ့ ဝေဒနာနဲ့က တွဲချုပ်
တာကိုး၊ သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)၊ ဖဿနဲ့
ဝေဒနာ တွဲချုပ်သွားတော့ ဒီကလည်း ဓမ္မနု ဓမ္မပဋိပတ္တိက မဂ်

၆၀ * သစ္စာလေးပါးတရားတော်

ဖြစ်နေတော့ ဒကာ ဒကာမတွေ ဒီဘက်က ဝေဒနာပစ္စယာ
တဏှာလာသေးသလား... (မလာပါဘူးဘုရား)။

အင်း... ဝေဒနာပစ္စယာ ဒေါသ၊ လာသေးရဲ့လား...
(မလာပါဘူးဘုရား)၊ သုခဝေဒနာ နောက်ကတော့ကို တဏှာ
လိုက်တယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒီဝေဒနာတွေ ဒုက္ခဝေဒနာတွေ ရှုနေရတဲ့အခါ ဒုက္ခစိတ်
တွေ ရှုနေရတဲ့အခါ ဒေါသကော လာသေးရဲ့လား... (မလာပါ
ဘူးဘုရား)၊ အင်း... ဒါဖြင့် လောဘလည်း သေခဲ့ပြီ၊ ဒေါသ
ကော... (သေပါပြီဘုရား)။

လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ အကုန်ချုပ်တယ်

အင်း... ဒါလေးဟာ ခင်ဗျားတို့ ဖြစ်တိုင်းပျက်တိုင်း
ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိ လုပ်နေတဲ့အခါ မေ့သေးရဲ့လား... (မမေ့ပါ
ဘူးဘုရား)။

ဒါဖြင့် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ဒီဘက်က အကုန်
မချုပ်ဘူးလား... (ချုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

ချုပ်သွားတော့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတို့၏ ချုပ်ရာ၊
ငြိမ်းရာ၊ သိမ်းရာ ဘာခေါ်ကြမလဲ... (နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား)။

အင်း... ဒါဖြင့် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတို့က
ဒီနေရာမှာတင် ချုပ်တယ်၊ လောဘလည်း ဒီနေရာချုပ်တယ်၊

ဒေါသကော... (ဒီနေရာချုပ်ပါတယ်ဘုရား)၊ မင်နောက်က
ချုပ်ကြတာ၊ မချုပ်ဘူးလား... (ချုပ်ပါတယ်ဘုရား)။

ခန္ဓာအပင်မပေါက်တော့ဘူး

ချုပ်တဲ့အခါကျလို့ရှိရင်ဖြင့် သူတို့သည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိရင်
ဖြင့် ရေသောက်မြစ်၊ သတ္တဝါပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ရေသောက်မြစ်တွေ
လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတွေက... (မှန်လှပါဘုရား)။
ရေသောက်မြစ်မရှိတဲ့အပင်ဟာ ဒကာ ဒကာမတို့ ခန္ဓာအပင်
ပေါက်ဦးမလား... (မပေါက်ပါဘူးဘုရား)။

ဒါဖြင့် ရေသောက်မြစ်ကို မင်က သတ်လိုက်တယ်၊
သဘောကျပြီလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ရေသောက်မြစ်ကို မင်ကသတ်လိုက်တယ်

ရေသောက်မြစ်ကို မင်ကသတ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့
ဒီအဆိပ်ပင်ကြီး၊ ခဏ ခဏသေတဲ့ခန္ဓာအပင်ကြီးလားဦးမလား
... (မလာပါဘူးဘုရား)။

အဲ့ဒါ ဘာခေါ်ကြမလဲ... (နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား)။ ဒါက ခန္ဓာ
ရေသောက်မြစ်၊ သဘောကျပြီလား၊ ဒီဘက်က ခန္ဓာအဆိပ်ပင်
ကြီး ပေါက်သေးရဲ့လား... (မပေါက်ပါဘူးဘုရား)။ မပေါက်
တာ ဘာခေါ်ကြမတုံး... (နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား)။

အဲ. . . ဒီက ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိလုပ်လို့ ဒါကြောင့် ဒီက
ရေသောက်မြစ်သေတယ်၊ ရေသောက်မြစ်သေလို့ ဟိုမှာအပင်
မပေါက်တော့ဘူး၊ ခန္ဓာအပင်တွေ ပေါက်သေးရဲ့လား. . .
(မပေါက်ပါဘူးဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဘုရားဟောတော်မူတာ ဪ. . . တို့
သနားလို့ ဆွဲဟောနေတာလား၊ ဖြစ်စဉ်ကို အမှန်ပြောတာ
လား. . . (ဖြစ်စဉ်ကို အမှန်ပြောတာပါဘုရား)၊ ရိပ်မိပြီလား
. . . (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ယခုဘဝနိဗ္ဗာန်ရမယ်

ဒါဖြင့် ယခုဘဝနိဗ္ဗာန် ရမရ၊ ဒါသေတာ၊ မသေတာ
ကြည့်လိုက်ပါတော့. . . (မှန်ပါ)။ ဒါ ပေါ်နေတော့ ဒါတွေလာ
သေးရဲ့လား. . . (မလာပါဘူးဘုရား)။ မလာတော့၊ သတ္တဝါ
ရေသောက်မြစ်မှ မလာဘဲနဲ့ နောက်သတ္တဝါပေါ်ချင်လို့ ရသေးရဲ့
လား. . . (မရပါဘူးဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီပုဂ္ဂိုလ် ဘယ်တော့ နိဗ္ဗာန်ရမှာပါလိမ့်. . .
(ယခုရမှာပါဘုရား)၊ ယခုနိဗ္ဗာန်ရတယ် . . . (မှန်ပါဘုရား)၊
သေသည်၏အခြားမဲ့၌ ဒကာ ဒကာမတို့ ခန္ဓာကိုယ် လာသေးရဲ့
လား. . . (မလာပါဘူးဘုရား)။

ဒုက္ခချုပ်သွားတော့ သုခနဲ့နေတယ်

ဒါဖြင့် ခန္ဓာမလာတော့ ခန္ဓာဆိုတာ ဘာသစ္စာတုံး...
(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)၊ ဒီပုဂ္ဂိုလ်သေသွားပြီး ဒုက္ခချုပ်သွားပြီလို့
ဆိုလိုက်၊ ဟုတ်လား၊ သေသွားတာလား၊ ဒုက္ခချုပ်သွားတာလား
... (ဒုက္ခချုပ်သွားတာပါဘုရား)။

ဒုက္ခချုပ်သွားတော့ သူ ဘယ်သူနဲ့များ နေရှာပါလိမ့်မတုံး
လို့ မေးမနေနဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေ သုခနဲ့ နေရမှာပေါ့...
(မှန်ပါဘုရား)။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။ သဘောပါပြီ
လား... (ပါပါပြီဘုရား)။

ကဲ ယနေ့ ဒီတွင် တော်ကြစို့။

သာဓု...၊ သာဓု...၊ သာဓု...။